

Voorwoord

Door: Amber Dirksen

AltijdDorstmennekes, AltijdDorstwiefkes, KleineDorst-igen, sponsoren, jubileumgangers, plakfanaten, palingsounders, Viper- en Stelzprinsesjes, strijkplankbeveiligers en andere carnavalsvrienden; alaaaaaf!

Tadaaa! Met donders veel trots presenteer ik jullie 't jubileum-ADje! En ja, dat ziet er even anders uit dan jullie gewend zijn. Maar omdat de jubileumcommissie een fantastisch jubileumjaar neerzet en daarbij kosten noch moeite spaart, konden wij met 't ADje natuurlijk niet achterblijven. Daarom hebben we zowel de look-and-feel flink opgefrist als extra ons best gedaan om inhoudelijk de sterkste verhalen te brengen. Gelukkig konden we daarvoor putten uit maar liefst 22 jaar aan carnavalsplezier, waardoor jullie nu (naar mijn weten) de dikste carnavalsbode in 22 jaar AltijdDorst in handen hebben!

Dit jaar heeft 't ADje voor het eerst een gelijkde rug én een luxe omslagafwerking met glanslaminat. Ook het binnenwerk kreeg een upgrade: pagina's van maar liefst 135 gr/m² glanzend papier. Als je uitpakt, moet je het natuurlijk goed doen. Om die luxe omslag te vullen, werd kunstenaar Martijn Asbroek gestrikt. Hij wist niet te ontsnappen aan de greep van de jubileumcommissie en ontwierp eerder dit jaar al de complete huisstijl voor het jubileumjaar, waar we in 't ADje gretig gebruik van maken. Martijn onmeunig bedankt voor dit grandioze kunstwerk en euh... nu jullie wagen zelf nog even hé! ;)

In deze jubileumeditie trekken we langs vier feestelijke rubrieken die samen 22 jaar AltijdDorst vieren. We gaan terug in de tijd (want als ik terug kon in de tijd, dan wel met jullie natuurlijk! ♪♪), staan stil bij wat AltijdDorst nou eigenlijk AltijdDorst maakt, (bus)hoppen door Twente langs verschillende carnavalsvrienden én genieten maximaal na van alle hoogtepunten van dit legendarische jubileumjaar! Want 't is er eentje voor in de boeken!

Voordat we het feestje op de volgende pagina's voortzetten, wil ik natuurlijk eerst alle columnisten bedanken voor hun smeuge input en carnavalsavonturen, sommige zelfs uit de ouwe doos. Het is altijd genieten om als eerste jullie wilde verhalen te mogen lezen en ik weet zeker dat ook alle lezers ervan gaan smullen! Ook Lisa Poort wederom onmeunig bedankt dat jij van deze editie weer zo'n prachtig geheel hebt weten te maken!

Verder natuurlijk ook een petje af voor alle commissieleden die zich dit jaar zo fanatiek hebben ingezet! Jullie maken dit allemaal mogelijk én jullie hebben het weer geflikt (hoop ik, want op het moment van schrijven is er toch nog wel wat te doen...). Het is een jubileumjaar waarin alles tot in de puntjes geregeld is, en het is fantastisch om te zien hoe alles zo mooi samenkomt. Van jubileumbier tot een grandioos feest waar je niet over uitgepraat raakt. Van rijdende brouwerij tot stralende bieringrediënten. Chef's kiss!

Tot slot, zoals altijd, aan mij de enorme eer om jullie namens het gehele bestuur een onvergetelijk en onmeunig gezellig carnaval toe te wensen! Dat we dit jubileumjaar met elkaar grandioos mogen afsluiten en dat het maar weer donders uit de hand mag lopen!

Dus trek d'r maar in leu! En trouwens, nog van harte gefeliciteerd met onze 22e verjaardag!

OORLONDE
2014
Grote Loperij

ACTIE
LAB

Ten Brummelhuis BV

Glas- Schilderwerken & Woninginrichting

Woord van de voorzitter

Door: Sebastian Drenth

22 jaar AltijdDorst betekent maar één ding: feest! Want dit moet groots gevierd worden. Wij zijn als Hengelose Optocht Vereniging enorm trots op wat we samen hebben bereikt. Wie had 11 jaar geleden tijdens ons vorige jubileum gedacht dat we nu een eigen bouwhal zouden hebben? Of dat er zoveel prachtige vriendschappen met andere verenigingen zouden ontstaan, niet alleen in Hengelo, maar ook in Borne, Zenderen, Hertme en Losser. We (bus-)hoppen inmiddels al heel wat jaren heel Twente door om met al onze vrienden het glas te heffen én hoe mooi is het om te zien dat leden van bevriende verenigingen ook bij ons lid zijn om ons te steunen. Carnaval vier je samen én dat weten we bij AltijdDorst maar al te goed!

Toen ik in 2012 lid werd, heel wat jaren en kilo's geleden, had ik nooit gedacht dat ik ooit voorzitter zou zijn van dit (inmiddels niet meer zo'n) zootje ongeregeld. Ik begon als wagenbouwer en vond niets mooier dan samen 'keten' in de hal. Daar gebeurde het allemaal: tot in de vroege uurtjes doorwerken om ieder jaar weer met een praalwagen de straat op te kunnen. Voor dag en dauw je bed uit (als je je bed al had gezien) om de wagen op tijd in Oldenzaal te krijgen, tot ouwehoeren op Rosenmontag omdat je taken als wagenbouwer erop zaten en de rem eraf mocht.

We hebben ook moeilijke jaren gekend, met als dieptepunt een optochtvereniging zonder hal om in te bouwen. Zo stond de Las Vegas-wagen jaren in een weiland (bleken we écht all-in te zijn gegaan dat jaar...) en maakten we ons grote zorgen over de toekomst van onze vereniging. Maar één droom hield ons altijd op koers: een eigen bouwhal. De weg daar naartoe was verre van recht, maar ik herinner me nog goed hoe we slechts een paar jaar geleden opeens aan tafel kwamen in Borne en onze droom werkelijkheid werd. De bestuursvergaderingen met hoopvolle koppies (gaat dit nu écht gebeuren?) en het gevoel van trots toen we tijdens de afgelopen ALV konden melden dat onze nieuwe bouwhal ook al volledig is afbetaald... dat vergeet ik nooit. Nu staan we hier: met het grootste ledenaantal ooit, een nieuwe generatie AltijdDorstigen (KleineDorst), oud-leden die terugkomen en een bestuur dat samen bergen werk heeft verzet. Dat alles maakt me enorm trots om aan het roer te staan van de vereniging die jaren geleden al mijn hart wist te veroveren.

Dit jubileumjaar is dan ook de kroon op ons werk. Heel Hengelo weet dat AltijdDorst 22 jaar bestaat en wat beleven we een grandioos jubileumjaar met elkaar. Ons eigen jubileumbier, een loterij die binnen no-time was uitverkocht én een legendarische editie van Het Grote AltijdDorst Feest. Iets waar we ongetwijfeld nog lang over na zullen praten met elkaar.

En dat we hier nu zo mogen staan is te danken aan een aantal mensen. Maar bedanken doen we samen. Niet door alle namen op te sommen, maar door één ding duidelijk te maken: zonder jullie (leden, vrienden, sponsoren) was dit nooit gelukt. Jullie inzet, creativiteit, enthousiasme en het zien van kansen maken AltijdDorst tot wat het vandaag is. Van het bouwen van wagens tot het brouwen van bier, bij AltijdDorst kan het allemaal!

Op naar de toekomst! 22 jaar is een mijlpaal, maar zeker geen eindpunt. Samen blijven we bouwen aan plezier, bouwen aan prachtige wagens (onze skills moesten even worden afgestoft de afgelopen jaren, maar Oldenzaal; we komen er weer aan!) en vergeten we er nooit een feestje van te maken! Proost op 22 jaar én op alles wat nog komt!

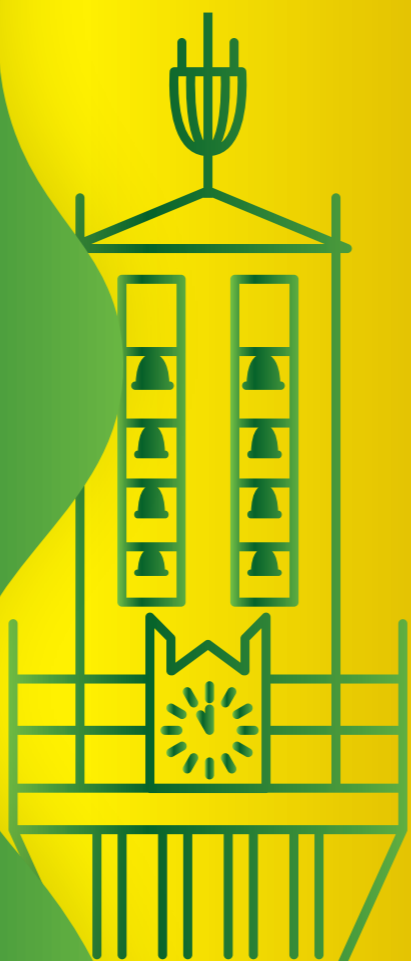
Ter
Brake
Techniek

Revisie Constructie Onderhoud Machines

De Tijdmachine

"H.O.V. AltijdDorst is 22 jaar en dat betekent natuurlijk 22 jaar aan herinneringen! In vogelvlucht nemen we je mee terug naar het begin én langs (bijna) 22 jaar aan feest op straat! Tip van ADje: voor de wildste verhalen kun je het beste in de hal zijn én trap nooit tegen een otto!"

BORNE in HONGKONG

Een uit de hand gelopen grap

Door: Leon Rohaan

Het begon rond het jaar 2000 als een stel vrienden van de scouting, een paar domme ideeën, wat bier erbij en voor je het weet win je zomaar de derde prijs in Hengelo. Niemand wist precies hoe het gebeurde, maar ineens stonden we op het podium. Het jaar erop met een dubbel zo grote groep, weer prijs! Vanaf dat moment was één ding duidelijk: dit ging veel groter worden dan een geintje aan de bar.

2 jaar later met inmiddels een groep van 40 personen werd het in 2003 tijd om er een vereniging van te maken. En dan die vraag die iedereen zich nog steeds wel eens stelt: waarom eigenlijk "H.O.V."? Met 40 man een carnavalsvereniging beginnen zou betekenen dat iedereen minimaal een dubbele functie zou krijgen: Prins, bestuurslid, HOOFDwagenbouwer, geluidscommissie, Gerhard de Eerste.... En dat terwijl het ons ging om de optochten. Tijdens de oprichtingsvergadering werd er dan ook unaniem voor gekozen om geen Carnavals, maar Optochtvereniging te worden: **Hengelose Optocht Vereniging!**

Onderweg hebben we nog wel 2 man beide een jaar Prins gemaakt, niet omdat het er persé bij hoorde, maar omdat er in dezelfde straat waar ze woonden een Prins kwam van een andere vereniging: Prinsen Roel en Ger(h)ard. De huizen met meer licht, geluid en chaos versieren was natuurlijk een te mooie kans om niet te benutten.

De huisstijl van AltijdDorst is natuurlijk heilig. Maar zelfs dat ging niet helemaal vlekkeloos. Rood met Geel was het eerste idee, maar ja... rood was op een gegeven moment gewoon niet leverbaar. Sta je dan, als trotse vereniging, met je geweldige plannen bij de drukker: "Doet u maar... het tegenovergestelde". Gelukkig is AltijdDorst niet zo snel van slag. Met een beetje creativiteit, een andere tint en een beetje bravoure zagen we er nog steeds uit alsof we het zo bedoeld hadden.

In de tussentijd werden er statuten gemaakt, want een echte vereniging hoort natuurlijk netjes op papier te staan. Dat klonk heel serieus, en dat was soms ook. Maar zelfs in de statuten zat een beetje AltijdDorst verstoppt: ruimte voor gezelligheid, tradities en vooral voor het motto dat je beter spijt kunt hebben van dingen die je wél hebt gedaan.

Als optochtvereniging gingen we naar diverse optochten in de beginjaren allemaal op de wagen en niet voor de wagen uitlopend. Naar Albergen rijden alleen al was een spektakel. Eerst nog "even" langs het tankstation, even wat lucht in de banden. Helaas wat te laat bij de optocht, maar goed vanaf de zijstraat invoegen kan ook gewoon. De wagen was een kasteel, met torens toevallig exact in het formaat bierkratje. De wagen werd zelfs een jaar een soort dubbeldekker: hoe meer mensen, hoe gezelliger. Of het echt veilig was, laten we aan de fantasie over, het is goed verlopen en het zag er in ieder geval indrukwekkend uit. Na Albergen werden Tubbergen, Hengelo en later ook Oldenzaal de optochten waar wij ons presenteerden.

De vereniging werd groter en in het communiceren ging meer tijd zitten, via mail, website en per sms. Helaas was een bundeltje "onbepikt sms-en" niet genoeg en kon er na de carnaval nog even €450,- worden afgetikt omdat er toch iets te veel lalalalalalalalal sms-jes waren verstuurd.

Een belangrijk moment in het jaar blijft natuurlijk de 11de van de 11de. Terwijl de rest van het land langzaam richting herfstdepressie gaat, zijn wij druk met het nieuwe carnavalsseizoen. Ideeën voor wagens, pakken en vooral: hoe kunnen we het dit jaar nóg gekker doen dan vorig jaar? Zeker in het jubileumjaar, als je denkt dat het niet gekker kan, komt iemand met het plan om de brinktoren in te pakken. Dan weet je weer: we zitten bij de goede club.

Het is niet altijd makkelijk geweest. Er waren financieel zwaardere tijden, geen goede hal om te bouwen, en momenten waarop je je afvroeg hoe we het in hemelsnaam weer voor elkaar moesten krijgen. Maar dan stond er altijd weer een bestuur klaar, waarvan nu nog steeds een flink aantal leden als bestuurslid of commissielid keihard trekt aan de vereniging. Zonder die vasthoudendheid hadden we hier nu niet gestaan!

En zo staan we nu, jaren later, nog steeds als AltijdDorst midden in het carnaval: met onze eigen hal in Borne, bouwend voor de optochten in Twente. Wat begon als een uit de hand gelopen grap is uitgegroeid tot een club vol herinneringen, verhalen en plannen voor nóg meer gekkigheid. Eén ding verandert nooit: zolang er muziek is, vrienden om je heen en een beetje dorst, gaat AltijdDorst gewoon door.

Alaaf!

Al 22 jaar een feestje op straat!

Door: Jeanine Lammerink en Amber Dirksen

2003
AltijdDorst,
duivels gezellig!

2007
AltijdDorst
in Egypte!

2008
Als de kippen
erbij!

2004
AltijdDorst,
veurt 'n blokje om!

2009
Carnaval vieren,
daar is geen kunst
aan!

2005
AltijdDorst,
een BIJ-zonder
volkje!

2010
Carnaval, daar zit
muziek in!

2006
AltijdDorst,
buitenaards
gezellig!

2011
Carnaval is een
groot circus!

2012

Met carnaval zet wie de bleumkes buut'n!

2015

Wie goat all-in!

2013

Wie bint al 11 joar besmet met 't virus dat carnaval het!

2016

Ondanks problemen met de hal produceren wij toch carnaval!

2014

Al 12 joar ingenieus, moar dit joar uut de oale deus!

2017

AltijdDorst maakt er dit jaar (g)een punt van!

2018
 Wie bint alvast in
 de bouwsferen,
 om een
 nieuwe hal
 te realiseren!

2023
 Op onze boerderij
 lopen alleen
 feestbeesten
 in de wei!

2019
 Wie hebt 'n
 Azteekie los!

2024
 AltijdDorst, dit
 jaar gaan we aan
 de toverdrank!

2020
 In 't AltijdDorst
 riddersrijk vindt
 wie carnaval heul
 belangrijk!

2025
 Het is niet te
 filmen!

Herinneringen uit de hal...

Door: Robin ten Damme

Ik weet het nog goed: het moment dat ik 18 werd en mij officieel mocht inschrijven bij de Hengelose Optocht Vereniging AltijdDorst. Een mijlpaal in een mensenleven! Inmiddels zijn we alweer 18 jaar verder en mag ik mezelf een doorgewinterd AltijdDorstiger noemen, want néé, de dorst is nog altijd niet gelest.

Het grootste deel van de afgelopen 18 jaar heb ik doorgebracht bij de wagenbouw. Toen mij werd gevraagd om wat herinneringen op papier te zetten over de afgelopen jaren, hoefde ik niet lang na te denken. De mooiste, spannendste en soms meest brandgevaarlijke verhalen komen toch echt uit de hal. En om maar meteen de hand in eigen boezem te steken, begin ik gewoon met een verhaal over... mezelf.

AltijdDorst is ooit ontstaan uit een groep mensen van de scouting. Je zou dan denken dat knopen leggen tot hun tweede natuur behoort. Helaas kan ik daar niet over meepraten, want die scouting opvoeding heb ik nooit genoten. Dat bleek ook tijdens het hijsen vlak voor een wagenpresentatie. Ik had de grote zonnebloem "stevig" vastgeknoopt, dacht ik. Het resultaat: vlak voor de presentatie lag diezelfde zonnebloem vrolijk languit bovenop de wagen in plaats van eraan vast. Ach ja, hij stond in ieder geval wel in bloei...

Daarnaast herinner ik me vooral dat er tijdens de bouw door de jaren heen opmerkelijk veel dingen spontaan vlam hebben gehad. Piepschuim, schuim van een aggregaat of compressor, eigenlijk was niets echt veilig. Het blussen ging dan ook geheel volgens AltijdDorst-protocol: met bier, cola, of alles wat maar voorhanden was. Dat het soms mis ging, had ook te maken met het feit dat niet iedereen doorhad dat je bij een brandblusser eerst de zegeling moet verwijderen voordat hij iets doet.

De laatste jaren zien we een nieuwe generatie wagenbouwers opstaan. Een generatie met frisse ideeën... en schone handen. Zo zijn er tegenwoordig bouwers die geen handje chips meer willen pakken, omdat hun handen vies zijn. Dat was vroeger ondenkbaar. Sterker nog, toen waren schone handen een teken dat je niet hard genoeg werkte.

En dan nog iets bijzonders: de slagingskans op een relatie binnen AltijdDorst blijkt aanzienlijk groter dan bij Tinder of welke datingsite dan ook. Waar carnaval normaal gesproken bekendstaat om kortstondige liefdes, ontstaan er binnen de vereniging opvallend veel blijvende koppels. Blijkbaar werkt zaagsel romantischer dan kaarslicht. We kunnen in ieder geval stellen dat de papier-maché in ieder geval niet het enige is wat blijft plakken ;)

Als ik terugblik op mijn jaren bij AltijdDorst zitten die vol vriendschap, chaos, creativiteit en natuurlijk dorst. Heel veel dorst. En zoals het een vereniging met 22 jaar op de teller betaamt: op naar het volgende jubileum! Met net zo veel verhalen, misschien iets minder brand en minstens evenveel plezier!

..daar waar het allemaal gebeurt!

Door: Tom Groot

Herinneringen uit de hal zijn er te over, want als je een optochtvereniging bent, is dat dé plek waar het vooral allemaal gebeurt. Vraag daarom ook zeker eens rond bij (oud-)leden, want iedereen heeft wel zijn eigen wilde verhalen! Dat komt omdat niet alleen brandjes op onze eigen AltijdDorst-manier worden geblust, maar het bij ons eigenlijk altijd op z'n AltijdDorsts gaat.

Zo weet ik zelf nog heel goed dat we op het platte dak van onze hal een deel van de wagen hebben staan schilderen. Dat kwam door diezelfde zonnebloem waar Robin het over had. We hadden een hefmaat van een heftruck ingebouwd, waardoor de stengel van de zonnebloem in de optocht 2x3 meter kon uitschuiven. Leuk idee! Nadat we deze gemaakt hadden, moest hij natuurlijk nog wel éven getest en geschilderd worden. Omdat de hal niet hoog genoeg was om dat binnen te doen, besloten we een lichtkoepel te verwijderen en de wagen zo neer te zetten dat de stengel uitgeschoven kon worden door het dak. Ons motto is: als iets niet past, dan maken we het passend. Resultaat: heerlijk in het zonnetje staan schilderen en de hele dag door bekijks van de bureaustoelbestuurders van het kantoor van Siemens.

Ook hebben we veel plezier beleefd aan de kraanbaan in de Creatieve Fabriek. Waarover Jorn jullie meer gaat vertellen, maar weet alvast... je was in ieder geval niet blij als je aan de beurt was om de kraanbaan te bedienen.

De bananenloods heeft ook wat AltijdDorst-gekkigheid moeten ondergaan. De muren waren in elk geval allesbehalve veilig: onze innerlijke kunstenaars gingen hier volledig los. Jorno the ... Hoog niveau in ieder geval. De dakramen lieten wat te wensen over. Al bedenk ik me nu dat het dezelfde dakramen waren die we eerder al eens in onze handen hebben gehad (wéér die verdomde zonnebloem), maar niks is met een beetje pur niet op te lossen.

Soms was het wat onduidelijk waar onze loods nou eigenlijk precies ophield. Waardoor we misschien aan het gebouw van onze bureaus een hijsconstructie hebben gemaakt, zodat we op straat de koppen op de wagen konden hijsen. Dat werkte donders mooi!

En natuurlijk gaat er ook wel eens wat mis. Zo waren we nét klaar met de Las Vegas-wagen, toen het hijsdeel van de toren onderweg naar de opslag in Lonneker 's nachts van de aanhanger kieperde. De brokstukken werden vakkundig van de straat geraapt en konden zo rechtsomkeer naar de bananenloods. Daar stonden de wagenbouwers, biertje in de hand, klaar om het volgens het telefoontje 'iets beschadigde torentje' te repareren. Helaas: op de staalconstructie na konden we rustig opnieuw beginnen. Hoe druk je de feestvreugde en opluchting dat de wagen af was in één klap de kop in? Nou, zó dus.

En tja, soms staat er ook gewoon een geparkeerde auto in de weg. Gelukkig hebben we daarvoor een bedrijfsprotocol. De arbodienst keurt het goed dat je met zes man een auto optilt en heel langzaam, én subtiel natuurlijk, verplaatst. Toen de auto net verplaatst was, kwam de eigenaar zich melden. Net jammer.

Ik kan nog wel een uur doorgaan met het vertellen van anekdotes, maar het mooiste is eigenlijk als je er zelf bij bent. Daarom zou ik iedereen die het leuk vindt om creatief en gezellig met mekaar bezig te zijn én die van gekkigheid houdt, uit willen nodigen om een keer in de hal te komen. Daar ontstaan de mooiste verhalen!

P.S. Wisten jullie trouwens dat het niet handig is om een te zware aggregaat achter je auto te hangen?
P.S.S. Een skelter achter de wagen is niet voor de poes. **22**

Van leven uit een koffer...

Door: Jorn van der Putte

Het is me bijna 22 jaar gelukt om onder het schrijven van een stukje uit te komen, maar 'helaas' moet ik er dan nu toch aan geloven. Zoals bekend hebben wij in de loop der jaren verschillende bouwhallen op verschillende plekken in Hengelo gehad. De meesten deelden we met een aantal of zelfs alle verenigingen in Hengelo. Ik neem jullie mee in een terugblik op 22 jaar aan bouwhallen, of juist het gebrek eraan.

De Emga Hallen (2003 - 2009)

In seizoen 2003, waar het voor mijzelf allemaal begon, zaten we in één van de EMGA-hallen samen met de Weidemennekes en Aveleijn. Omdat heel Hengelo in dit jaar op de kop lag wegens wegwerkzaamheden, had onze wagen ook dit thema, met voorop een Bob de Bouwer, waarvan de kop gemaakt was van papier-maché. Hier waren we toen nog wat minder bedreven in, dus ik denk dat er al met al uiteindelijk wel vijf lagen papier op zaten. Hij was in ieder geval stevig genoeg! ;)

Verder zat er een mooie grote gaskachel in deze hal, die was afgekoppeld en mocht niet aan omdat deze te veel gas verbruikte. Hier hebben we ons eigenlijk altijd netjes aan gehouden. Totdat het toch wel erg koud werd... Toen was het onklaar-maken opeens ongedaan gemaakt en hadden we het stiekem lekker warm in de hal.

In 2004 moesten we uit deze hal, omdat deze gesloopt werd. Gelukkig was de nieuwe hal dichtbij, we hoefden alleen maar de plas over te steken naar de volgende EMGA-hal. Omdat we destijds alleen een platte wagen en een bouwkeet op wielen hadden, was het verhuizen zo gebeurd. Deze nieuwe hal deelden we gezellig met alle Hengelose verenigingen. In deze hal hebben we vele mooie creaties gemaakt en eigenlijk hebben we hier als vereniging zelf pas echt wagens leren bouwen.

In 2009 moesten we jammer genoeg uit deze hal, maar voordat het zover was, hadden we nog één carnaval te gaan. Daar moesten we dan maar het beste van maken! De vaste stroomaansluiting was inmiddels afgesloten en onze stroom kwam van een bouwpaddestoel die in een ruimte achter onze hal stond. Hier konden (en mochten) we niet komen; de kabel liep door een gat in de muur. Echter, nood breekt wet, en toen er een keer een zekering op die onbereikbare paddestoel uitviel, hebben we er toch nog een steen extra uitgehaald zodat ik erdoorheen kon om de zekering weer aan te zetten. Nou ja, wanneer er één schaap over de dam is (en de stevigheid een beetje uit de muur), vallen er meer stenen. Dus dat gaatje werd steeds ietsje groter. Op het laatst kon er (bij wijze van spreken) wel een vrachtwagen doorheen. Hierachter ontdekten we een aantal lege ruimtes, waarvan er één perfect geschikt was om de wagenpresentatie van de "Carnaval vieren is geen kunst an"-wagen te houden. Bleek achteraf een van de mooiste feestjes ooit te zijn. Iets met een schouder uit de kom, een wagenbouw die nog aan het lassen en slijpen was toen RTV Oost al stond te filmen, enzovoort.

De Creatieve Fabriek (2009 - 2011)

Na de carnaval moesten we de EMGA-hal echt verlaten, gelukkig was er een vervangende plek voor ons bij de Creatieve Fabriek. Dus op een brakke zondagochtend (de dag na de Megaparty Weerselo) hadden we met alle wagenbouwers afgesproken bij de hal. Elwin kwam met de verreiker en Tom iets later met de trekker en platte wagen. Na heel wat ritjes heen en weer waren we aan het eind van de middag nog met z'n drieën over. Maar het werk moest toch af, dus nog maar één keer heen en weer. Deze keer lag onder andere een grote pop (de schilder) op de wagen, die vastzat met een dun oranje spanbandje van (ik gok) de Action. Iedereen weet dat dit geen kwaliteit is en hier kwamen wij proefondervindelijk dan ook achter. Uitgerekend precies voor de moskee lag de schilder niet meer op de wagen, maar ernaast midden op straat. Van zo'n val wordt papier-maché niet mooier... En aangezien hij ook niet op zo'n hele handige plek lag, hebben we hem maar snel (en niet al te voorzichtig) aan de lepels van de verreiker gespietst en weer op de wagen gelegd.

Toen resteerde er toch nog één ritje, namelijk met de twee bouwketen die we als kantine en materiaalopslag gebruikten. Waar het opladen in de oude hal heel mooi ging, lukte dat in de nieuwe hal niet, want deze was te laag om te hijsen. Ook hadden deze schafketen geen wielen, maar ze moesten toch naar binnen. Na enig prakkiseren hadden we dan de oplossing: kettingen eraan en slepen met de trekker (een MF35). Helaas is het eigen gewicht van zo'n trekker niet zo hoog, dus was er ook nog enige aanmoediging met de verreiker nodig om ze naar binnen te slepen. Wat best een herrie gaf over de betonvloer. Helaas bleek dat er in deze hal uiteindelijk niet gelast en gebouwd mocht worden. Dus de verhuizing hebben we nog eens dunnetjes overgedaan een paar maanden later. Dit keer hoefden we gelukkig niet zo ver, maar naar een deur aan de overkant.

Deze hal in de Creatieve Fabriek deelden we met alle Hengelose carnavalsverenigingen. In de hal hing een hele zware oude kraanbaan. Helaas was deze elektrisch niet meer te gebruiken. Maar we moesten toch onze wagens op kunnen hijsen. Dus hieronder hadden we een elektrische takel gehangen. Nu konden we de poppen wel ophijsen, maar nog niet zijwaarts verplaatsen. Echter, we zijn niet voor een gat te vangen, dus we hadden al snel door dat wanneer je met een ladder boven op de kraanbaan klimt, je door aan de ventilator van de motor te draaien deze toch kunt verplaatsen. Dit kostte best wat tijd (en spierkracht), dus we hebben menig uur hierboven doorgebracht, draaiend aan de motorwaaier, om onze wagens te kunnen bouwen.

"De bananenloods" (2011 - 2016)

In 2011 verhuisden we samen met de Weidemennekes naar de bananenloods. In het begin dat we hier zaten, zat er ook een depot van de Telegraaf, dat een eigen afgeschermd stuk van de hal in gebruik had. Gelukkig voor ons heeft dat depot er niet zo lang gezeten en toen het wegging, hebben we van de gelegenheid gebruikgemaakt deze vrijgekomen ruimte bij de hal aan te trekken.

Over het algemeen ging in dezelfde hal bouwen met de Weidemennekes uitstekend, uitzondering was tijdens hun 'geluidstest-week'. Dan kon je eigenlijk (als je geen permanente gehoorbeschadiging op wilde lopen) met goed fatsoen niet in de hal wezen. Dat gaf natuurlijk de nodige frustratie. Dus Tom en ik hadden met elkaar afgesproken: wanneer ze dit weer zouden gaan doen, zouden wij ook 'onze' geluidsbak, die er startklaar stond, even gaan 'testen'. Dit was ons door de toenmalige voorzitter nadrukkelijk verboden, maar goed... alles wat niet mag is leuk. Dus toen het weer zover was, hebben wij ook onze muziek aangezet. Uiteraard hard genoeg zodat van hun muziek niets meer te horen was. Zelf hadden we oorkappen opgezet tegen het geluid, het leverde een paar kokende Weidemennekes op. Toen ze verhaal kwamen halen was ons antwoord: "Sorry, we kunnen je niet horen, de muziek staat zo hard."

In dezelfde hal was er ook een mooie houtkachel. Deze was gemaakt van een oude ketel en stond in de hoek, dus tijdens het bouwen was het meestal lekker warm. Toen het moment dat we ook deze hal moesten verlaten dichterbij kwam en we op gingen ruimen, kwamen we een aantal kannetjes hydrauliekolie tegen. We waren maar met een paar man, de kachel hadden we inmiddels aangestoken. 1+1=2. Het begon met een klein scheutje per persoon, we hadden stoelen om de kachel heen gezet en inmiddels ook een biertje erbij. Uiteindelijk ging er toch wat meer de kachel in; het was lekker warm, de stoelen waren inmiddels al een paar meter naar achteren gezet omdat het dichtbij de kachel veel te heet was. Totdat een van ons naar buiten liep en zag dat er een dikke witte rookwolk vanaf de hal tot zeker ver voorbij het centraal station te zien was. Oeps, dat is niet zo handig met de brandweerkazerne op steenworp afstand. Gelukkig is dit allemaal goed afgelopen. Oh ja, je raadt het misschien al: die avond is er precies helemaal niets van opruimen gekomen, we hebben alleen om de kachel gezeten en er een paar gedronken.

Opslag bij Hans Herink en Olde Kalter (2016 - 2018)

Helaas moesten we ook heel verrassend deze hal uiteindelijk weer uit, omdat hij gesloopt werd. Dat was in 2016. Helaas hadden we geen opvolgende hal beschikbaar, dus ons materiaal heeft hierna twee jaar in een container opgeslagen bij Olde Kalter gestaan en de wagens bij Hans Herink in Lonneker. Nogmaals bedankt hiervoor, mooi dat het zo kon!

Toermalijnstraat (2018 - 2024)

Toevallig kwam via via de hal aan de Toermalijnstraat op ons pad. Omdat we al twee jaar hal-loos waren, zijn we natuurlijk direct gaan kijken. Hoewel het bouwkundig niet zo veel voorstelde (het tochtte er mooi door en 's winters was het binnen nog kouder dan buiten), hebben we toch besloten deze hal te gaan huren samen met de Windbuul'n. Omdat bouwen er wegens de kou binnen niet echt in zat, hebben we in deze hal vooral gekochte wagens opgeknapt.

De laatste wagen die we hier hebben gemaakt, was van een grote tovenaarskop, welke we boven op een trekkertje gemaakt hadden. Dit was een behoorlijk gewicht... waardoor er halverwege een optocht opeens een knal klonk. Het bleek dat een aantal bouten waarmee het frame onderaan het trekkertje bevestigd was, eruit waren gevallen (voor de kenners: metrische bouten in Engelse schroefdraad draaien werkt niet). Dit moest dus gerepareerd worden, maar ja, hoe boor je vanaf de onderkant met amper 20 cm ruimte deze gaten naar 20 mm op? Ik had het idee de trekker op hoge klossen te rijden, maar Tom kwam met een beter idee: waarom graven we er geen gat onder? Dat was eigenlijk best een goed idee! Dus zo gezegd, zo gedaan. We hebben er een stuk of acht tegels uitgewipt, midden in de hal een mooi gat gegraven en zo de gaten opgeboord. Het gat is overigens weer netjes gedicht.

Dat we in 2024 deze hal uit moesten, vonden we helemaal niet erg, want na leven uit een koffer was dan eindelijk onze eigen hal in zicht! Nog één keer verhuizen...

..tot onze eigen bouwhal!

Door: Ruud Kolkhuis Tankte

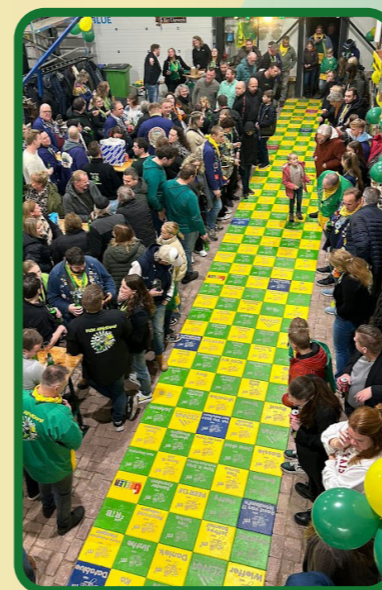
22 jaar AltijdDorst, wat een mijlpaal! En wat zijn we blij én trots dat we dit kunnen vieren in onze eigen bouwhal. Na 22 jaar huren, een periode waarin we zelfs een tijdje buiten hebben gestaan en ook niet altijd de leukste verhuurder hadden, mogen we het nu eindelijk bekronen met iets waar we al die jaren van droomden: onze eigen hal!

Opeens werd het begin april 2024 werkelijkheid en stond daar een heel peloton aan trekkers en kranen, want ja, we gaan beginnen! We waren zo enthousiast dat de kraanmachinist op het depot de koffie over moest slaan, want hij kreeg de bult grond die continu voor hem werd gekiept niet weg. De weken erna is er hard gewerkt aan de fundering. Want ja, wie de kleigaten in Borne kent, weet dat die niet de mooiste plek is voor een degelijke hal. Dus een stevige ondergrond was zeker geen overbodige luxe.

Het ging razendsnel! Eind juli stond onze eigen hal. We konden er nu echt in staan en bedenken wat én hoe we het wilden. Maar voordat we in onze hal verder konden, moesten er nog wanden in, een verdiepingsvloer worden geplaatst en het straatwerk moest er nog in... Veel deden we zelf, waardoor het begin september tijd was om ook te gaan inrichten. De laatste hand werd gelegd aan de elektra en er werd nog volop getimmerd aan de verdiepingsvloer. Een stelling werd opgebouwd en her en der begonnen mensen zich te melden met bruikbare materialen die zowel voor de hal en/of wagen gebruikt konden worden.

Op 14 september was het écht zo ver! De grote verhuizing naar Borne. Iedereen was op deze heuglijke dag voor de verandering gewoon allemaal eens op tijd. Geen smoesjes, geen TikTok-filmpjes op de wc... Maar goed ook, want er was genoeg te doen. Laten we zeggen dat onze langer meegaande wagenbouwers de afgelopen jaren toch wel iets meer hadden verzameld dan wat de minder lang meegaande wagenbouwers hadden gedacht. En nog wouden ze beweren dat ze door de jaren heen ook veel hadden weggegooid. Jaja... Gelukkig hadden we die dag ondersteuning van ervaringsdeskundigen. Een aantal leden die zeker al wel een keer of zeven van hal naar hal zijn verhuisd. Gelukkig nu écht voor de laatste keer.

Aangekomen in de nieuwe hal werd alles uitgepakt door de wagenbouwers die het langst meegaan, want ja, die weten immers waar alles voor was of voor gebruikt kan worden. Als je van een afstandje de hal in keek, leek het wel een heus speelparadijs voor kinderen, maar alles kreeg een mooi plekje. Nu we al een dik jaar in deze hal zitten, kunnen we gerust zeggen dat ons dit meer dan goed bevalt. Het is warm en gezellig. En iedereen heeft nu zijn of haar plek wel gevonden om aan de wagen te kunnen werken.

Via deze weg willen we nogmaals alle sponsors en leden onmeinig bedanken die ons hebben ondersteund bij het mogelijk maken van deze hal! Want doordat zoveel mensen op verschillende manieren een steentje hebben bijgedragen, heeft AltijdDorst het donders mooi voor mekaar!

WENST iedereen een
geWELdig CarNavaL!

Van bloempot tot taartpunt...

Door: Joyce Dirksen

AltijdDorst zorgt al 22 jaar voor een feestje op straat, want van bloempot tot taartpunt, bij ons is niks te gek! Toen ik in 2012 voor het eerst als lid van H.O.V. AltijdDorst meeliep in de optocht, mochten we na het aanmelden een kledingpakket ophalen om zelf in elkaar te zetten. Ik weet nog goed dat ik thuis zat met een paar meter stof en wat A4'tjes met een stappenplan. Voor iemand die nog nooit achter een naaimachine had gezeten en die dacht dat een spoel iets uit een keuken was, was dat een behoorlijke opgave. Na een aantal middagen vol gevloek en met ondersteuning van verschillende hulptroepen zat de bloempot toch in elkaar. Enkele weken later liep ik als trots bloempje voor het eerst mee, niet wetende dat ik het ooit tot "hoofd van de kledingcommissie" zou schoppen.

Nadat we de bloemetjes hadden buitengezet, kwamen er in de jaren daarna ook verschillende creatieve uitspattingen voorbij. Meestal werd er een woonkamer opgeofferd (en één keer zelfs het scoutinggebouw) om al die meters stof te knippen en te verdelen onder de leden. Veel leden gingen dapper zelf aan de slag, maar er waren ook een paar slimmeriken die gewoon iemand inhurden. Dat bracht de toenmalige kledingcommissie op een briljant idee: we gaan eens een jaar alles uitbesteden. Dat gebeurde in het Las Vegas-jaar. Twee "naaimoeders" gingen voor ons aan de slag, maar helaas ging dat niet zonder slag of stoot. De stof rekte niet mee en bij de pasavonden kwamen we erachter dat sommige rugpanden toch wel een beetje strak zaten. Oeps! We laten hierbij voor het gemak even achterwege dat er bijna elke avond thuisbezorgd werd in "de bananenloods" en dat er op een gemiddelde bouwavond makkelijk een halve liter Van der Poel-ijs per persoon doorheen ging. Carnaval is tenslotte topsport, dus dan moet je goed eten toch?

Terugkijkend waren niet alle pakken een even groot succes. Onze robots liepen bijvoorbeeld na de eerste optocht niet meer gesmeerd. Iets met blauwe plekken op schouders, sorry! En in datzelfde jaar hadden we ook prachtige narrenpakken, maar om deze een extra speels effect te geven werden er honderden belletjes aan de kragen genaaid. Het gerucht gaat dat sommige leden van de kledingcommissie er nog 's nachts wakker van schrikken. Op een gegeven moment leek één patroon favoriet: de slipjas. Ken je hem nog? Na een paar jaar waren we ze zó zat dat er werd geroepen: "AltijdDorst draagt nóóit meer een slipjas!". Tot op heden hebben we ons aan die belofte gehouden, wellicht mede doordat we een aantal jaren hebben overbrugd door pakken te kopen. Daarvoor werd heel het land doorgereden om een grote partij op te halen. Dit zorgde weleens voor creatieve oplossingen... Dames in een kinderpak, mannen in een vrouwenpak (inclusief pruik natuurlijk). Het kon allemaal, zolang we maar met elkaar door de straten konden flaneren!

In 2019 gingen we voor het eerst aan de slag met foam: de hoofdtooien van het Azteken-thema. Toen alleen voor extra volume, maar inmiddels zijn we echte foamfanaten. Voor het gemak vergeten we de eerste keer verlichting op foam naaien, waar flink wat uurtjes slaap voor zijn opgeofferd. 22 jaar aan leermomenten zullen we maar zeggen, want inmiddels hebben we de verfbranders ontdekt en dit jaar maken we zelfs een compleet pak van foam! Dankzij onze eigen hal kunnen we alles op één plek uitvoeren, de lijntjes met de wagenbouw zijn kort en daarnaast is onze loopgroep in aantal verdubbeld! Een mooi moment om het stokje als hoofd door te geven en te zien hoe nieuwe creativiteit de straten gaat veroveren!

... tot met de nieuwe generatie de straat op!

door: Marieke Veldboer

Jarenlang was ik een onderdeel van de fanatieke AltijdDorst-familie. Met veel plezier dook ik in de activiteiten, feestjes en natuurlijk de optochten. Tot het moment kwam dat het allemaal even een tandje lager moest. Er kwamen twee kinderen bij en oppas regelen in die periode bleek een grotere uitdaging dan het bouwen van een carnavalswagen. Dus carnaval ging even op standje sudder.

Maar toen was daar vorig jaar opeens de KleineDorst. Voor ik het wist, had ik het aanmeldformulier al ingevuld. Daarna toch maar even voorzichtig gecheckt of de kinderen hier ook op zaten te wachten. Die twijfel was snel weg, want het enthousiasme spatte er direct vanaf. Overhalen was totaal niet nodig.

Vanaf het eerste bezoek aan de hal was het feest. Pakken passen, rondkijken en daarna meteen helpen met bouwen. 's Avonds aan tafel werden de sterke verhalen enthousiast gedeeld: werken met een purspuit, timmeren en vooral heel veel plakken. Het idee dat ze mee mochten werken aan iets groots en dat straks ook nog eens aan het publiek mochten laten zien, was fantastisch. Langzaam kreeg de wagen vorm en groeide de voorpret met de dag.

En toen was daar de optocht in Albergen. De boodschappenlijst veranderde subtiel van bier en snacks naar pakjes sap en kilo's snoep. Alles voor tevreden KleineDorst-gangers. Natuurlijk hoorde daar ook een recordaantal plaspauzes bij, die standaard eindigden in een gezellig familie-uitje naar de Dixie. Omdat onze wagen als een van de laatsten startte, was het wachten geblazen. Maar vervelen? Geen seconde. De kinderen vermaakten zich prima en de energie leek onuitputtelijk. Wat een gezelligheid en levendigheid met al die kids in de loopgroep. Waar ik in het begin nog scherp in de gaten hield of ik geen kinderen was kwijtgeraakt, merkte ik al snel dat alles vanzelf liep en ik ook gewoon mijn eigen feestje kon vieren.

Een week later mochten we het hele spektakel nog eens dunnetjes overdoen tijdens de optocht in Hengelo. Opnieuw volop genieten, voor jong én oud. Supertof om zo met de nieuwe generatie de straat op te kunnen! Onze kinderen deelgenoot maken van dit prachtige feest en ondertussen ongemerkt een nieuwe generatie AltijdDorst grootbrengen... mooier wordt het eigenlijk niet!

SJR Beveiliging

Inbraakbeveiliging

Camerabewaking

Toegangscontrole

Uw partner op gebied van beveiliging

KipBouw

Deurningen - www.kipbouw.nl

Lesscher

INSTALLATIETECHNIEK

Alles onder controle!

OLDE KALTER

grondwerk - containers - verkeerstechniek

22 JAAR BUSHOPPEN

Carnaval vier je samen!

"Al 22 jaar lang maken we er een feestje van, maar dat kunnen we niet alleen! Daarom een knoeperd van een dankjewel aan onze bevriende verenigingen, want zonder jullie was én is het maar half zo leuk! Net zoals met bushoppen, hopten we speciaal voor deze rubriek een rondje door ons mooie Twente om wat smeugige verhalen op te halen..."

HOVENIERSBEDRIJF

Lucy Post

ONTWERP AANLEG ONDERHOUD

Samen kabaal maken!

Door: Ronnie Wilmink

Blaaskapel de Niksnött'n een niet onbekende naam in de wandelgangen van onze vereniging. Aan het roer van deze muzikale bende staat Ronnie Wilmink, voorzitter en drager van de dagelijkse last euh, leiding. Ronnie vertelt ons graag iets meer over de (wo)men in red.

De Niksnött'n; wie zijn dat nou eigenlijk?

De oorsprong van de Niksnött'n gaat terug naar 1983/1984, toen leden van De Eendracht, Excelsior en Concordia besloten samen muziek te maken. Van die eerste lichte zijn de ware "Godfathers", Joop en Jan, nog altijd elk jaar paraat, onverwoestbaar én onmisbaar.

De kapel begon ooit als blaaskapel de Weidenött'n, de hofkapel van carnavalsvereniging de Weidemennekes. Achttien jaar lang hebben we daar met veel plezier gespeeld, tot we besloten dat het tijd was om op eigen benen verder te gaan. Wij wilden onze eigen weg gaan en een enthousiaster publiek om ons heen hebben waarvoor én waarmee we konden spelen en feest vieren tijdens de dolle dagen. Zo ontstond Blaaskapel de Niksnött'n, inmiddels al 41 jaar een begrip in de regio.

Jullie blazen ons al jarenlang het carnavalsweekend door, maar hoe is dat eigenlijk ooit ontstaan?

Tijdens meerdere optredens waren een aantal leden van H.O.V. AltijdDorst altijd enthousiast. Meerdere leden van de band en AltijdDorst kenden elkaar op een of andere wijze, via scouting, De Noork en andere verenigingen. We kwamen elkaar vaak tijdens carnaval tegen en de eerste basis voor onze lange samenwerking werd gelegd.

Een aantal "bestuursleden" van AltijdDorst fungeerden tijdens onze optredens als "dienstbewaking en beveiliging": deze spontane actie bracht ons steeds dichterbij elkaar. Deze chemie duurt voort en tot op de dag van vandaag genieten we nog van elkaars aanwezigheid in de feestvreugde!

Zo groeiden spontane beveiligingsacties uit tot gedeelde feestvreugde in het carnavalsweekend. Maar hoe ziet jullie carnavalsweekend als kapel er eigenlijk uit?

Tegenwoordig spelen we met de Niksnött'n vooral voor de lol en dat doen we dan tijdens het carnavalsweekend. Zo zijn we op vrijdagavond van de partij bij de dweilavond met AltijdDorst in Hengelo. Op zaterdagavond duiken we vol overgave in het Bushoppen. En op zondagavond staan we traditiegetrouw bij café The Rits tijdens het Kielenbal. Maandag? Dan laten we de instrumenten lekker thuis en trekken we naar Oldenzaal om daar te evalueren (lees: gezellig napraten met een drankje of twee... drie).

Dat carnavalsweekend van jullie klinkt ons als muziek in de oren. En heel herkenbaar, dat evalueren op de maandag... Niksnött'n bedankt dat jullie ons elk jaar weer door het carnavalsweekend blazen. We kunnen ons geen carnavalsweekend zonder jullie welbekende repertoire voorstellen, want zonder jullie kan de toon niet worden gezet! Pampaaaam! 🎺

Speciaalbiercafé
Het Uurwerk

Hoe de liefde tussen AltijdDorst en de Jonge Leu begon...

Door: Mariëlle (Jeltje) Schutten

De Jonge Leu van HCV de Windbuul'n zijn een ander vast gezicht in het carnavalsweekend van H.O.V. AltijdDorst. Mariëlle Schutten, beter bekend als Jeltje of mama van de Jonge Leu, vertelt ons hoe de liefde tussen ons ooit is ontstaan. Want zeg nou eerlijk, dat blauw, groen-gele matched al jaren erg lekker! Jeltje, het woord is aan jou!

De vriendschap tussen AltijdDorst en de Jonge Leu is er al jaren. Dat de Jonge Leu en AltijdDorst al goed samen gingen, dat is een feit. Dat kon je vooral merken bij Het Grote AltijdDorst Feest door de jaren heen, vooral bij de welbekende bierestafette. Er werd door ons altijd een heel plan bedacht: wie geven we op, wie gaat beginnen, wie at de laatste twee? We hebben een aantal keer gewonnen, een aantal keer verloren, maar vooral altijd veel gelachen. De Jonge Leu was ook al sinds 2012 (maar misschien al wel eerder) met grote getale aanwezig op het welbekende AltijdDorst Feest. Die wilden wij niet missen!

Rosenmontag was ook een dag dat de Jonge Leu en AltijdDorst elkaar weer tegenkwamen bij (het voormalige) Markant in Oldenzaal. De Jonge Leu op de trap, AltijdDorst aan de overkant. Er ontstond altijd spontaan een "wedstrijdje". Het begon met wie het liedje het hardst kon meeschreeuwen, totdat AltijdDorst de confettiploppers tevoorschijn toverde. Tja, hier waren wij niet op voorbereid. Dit gaat al jaren zo en tot op de dag van vandaag is hier niets in veranderd. Wat een feest!

De echte liefde bloeide op in 2016-2017. Papa AltijdDorst (Bertil) en Mama Jonge Leu (Mariëlle) hadden een plannetje. Wij hebben beiden een grote groep onmeunig gezellige mensen van dezelfde leeftijd. De vraag was dan ook: hoe krijgen we het voor elkaar dat deze groepen zich gaan mengen?

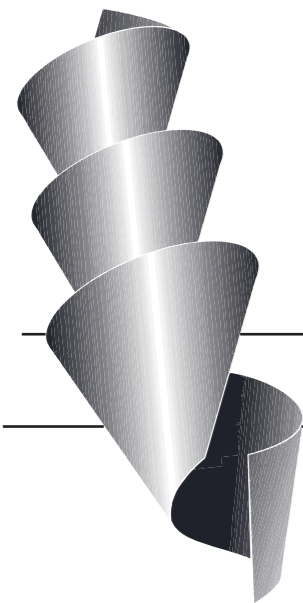
Goed voorbeeld doet volgen. Dus zo klom Papa AltijdDorst samen met Mama Jonge Leu op het podium in 2017 tijdens het Buul'n Bal. Het dak ging eraf en het was een groot feest, maar dit kon nog beter... De uitnodiging van Papa AltijdDorst volgde dan ook snel om mee te gaan bushoppen in 2016-2017. De allereerste keer voor de Jonge Leu. Papa AltijdDorst stond met een lijst van AltijdDorst, Mama Jonge Leu stond met een lijst voor de Jonge Leu. Niet wetende wat we konden verwachten, maar er ging een groep mee én wat voor groep!

Stonden we daar, in de feesttent, het dansje Tarzan en Jane van de Jonge Leu kwam erop. Iedereen deed mee. Ik kan mij nog goed herinneren dat ik samen met Bertil later aan de zijkant stond, ieder twee pils in de hand, vol trots kijkende naar de groep: dit is onmeunig mooi! Dit moeten we vasthouden. Vanaf dat moment is de liefde gaan groeien en worden de bussen elk jaar volgepropt met AltijdDorst en Jonge Leu.

We helpen elkaar waar nodig, we hebben zelfs samen een hal gedeeld. Veel Jonge Leu-leden zijn ook lid van AltijdDorst en andersom. Dit is hoe carnaval hoort te zijn: samen een feest maken. Met als klap op de vuurpijl, dit jaar onze stadsprijs Pim met zijn adjudanten Tom en Leroy en hun vrouwen. Ook hierin weer een vleugje AltijdDorst en een vleugje Windbuul'n.

Onze beste vrienden van AltijdDorst, 22 jaar lang feest en gezelligheid. Namens alle leden van de Jonge Leu onmeunig gefeliciteerd met jullie jubileum. Dat de biertjes maar rijkelijk mogen vloeien, de dansjes ieder feest weer fanatiek worden gedaan, maar vooral dat onze vriendschap blijft bestaan!

VST

Verspaning Service Twente B.V.

Tel. 074 -291 54 48

www.vstbv.nl

Met carnaval mag 't allemaal wat 'Losser'

Door: Remco Meijerink

Op Het Grote Jubileumfeest kon je niet om ze heen: 't donders mooie volk uut Losser! De dorpelingen die weten hoe je carnaval viert. Vanzelfsprekend dat zij een plekje verdienen in ons jubileumADje, want inmiddels zijn onze vrienden uit Losser niet meer weg te denken!

Als voorzitter van de Gaffel Aöskes kan ik eigenlijk maar één ding zeggen over onze band met H.O.V. AltijdDorst uit Hengelo: die zit gewoon goed. Niet ingewikkeld, niet gemaakt, maar zoals het in de carnaval hoort te zijn. Gezellig, open en altijd met dorst.

Mijn eerste kennismaking met AltijdDorst was in 2015. Dat was nog in de tijd dat het allemaal wat kleiner was. We stonden ergens op een bedrijventerrein met een paar man bij elkaar. Geen grote opzet, geen massa's publiek, maar wel meteen een goede sfeer. Dat is me altijd bijgebleven. Je zag toen al: dit is een club met de juiste instelling. Niet lullen maar doen, samen een biertje drinken en vooral samen plezier maken.

Als je ziet waar AltijdDorst nu staat, dan kan je alleen maar respect hebben. In de jaren daarna zijn ze uitgegroeid tot een grote vereniging met veel leden en een stevige naam binnen het carnaval. Dat gebeurt niet vanzelf. Daar zit inzet achter, vrijwilligerswerk, en vooral mensen die er elke keer weer zin in hebben. Dat herkennen wij als Gaffel Aöskes maar al te goed.

Wat onze band sterk maakt, is dat we elkaar altijd weten te vinden. In Losser ontvangen wij AltijdDorst altijd graag op onze feesten. Dat voelt nooit als "op bezoek komen", maar gewoon als bekenden die binnenlopen. En andersom proberen wij ook altijd richting Hengelo te gaan. Omdat het gezellig is, omdat het goed voelt en omdat je weet dat het daar ook altijd goed geregeld is, met een biertje binnen handbereik.

Wat daarbij mooi is om te benoemen, is hoe wij dat in Losser doen. Carnaval vieren wij hier niet als losse verenigingen, maar samen. De Gaffel Aöskes is het overkoepelende orgaan van de 10 Losserse carnavalsverenigingen. Iedere vereniging behoudt zijn eigen identiteit, maar draagt gezamenlijk verantwoordelijkheid voor het carnaval in ons dorp. Wij zijn als hoofdbestuur uitvoerend, maar van alle verenigingen zit er een afvaardiging in het algemeen bestuur zodat alle belangen behartigd worden. Die samenwerking zorgt

ervoor dat verenigingen van buitenaf zich bij ons ook snel thuis voelen. Het maakt niet uit bij welke club je hoort, je staat samen in de tent, samen aan de bar en samen op straat. Dat is carnaval zoals wij het in Losser beleven: niet naast elkaar, maar met elkaar. Precies die mentaliteit maakt dat de klik met AltijdDorst zo vanzelfsprekend is.

Een absoluut hoogtepunt in die band was toch wel het jubileum in Hengelo. Dat wij daar met 120 Lossernaren vanuit verschillende verenigingen aanwezig waren, zegt eigenlijk alles. Zo'n opkomst regel je niet omdat het moet, maar omdat mensen dat willen. Omdat de klik er is en omdat AltijdDorst voor ons voelt als een vereniging waar je graag bij staat, midden tussen het feestende publiek. Wat ik persoonlijk mooi vind, is dat die band niet alleen bij de besturen zit, maar juist bij de leden. Jong, oud, nieuw of al jaren erbij: iedereen pakt het vanzelf op. Dat is carnaval zoals het bedoeld is.

Namens de Gaffel Aöskes wil ik H.O.V. AltijdDorst feliciteren met het 22-jarig jubileum. Van een paar man op een bedrijventerrein naar een grote club met uitstraling, en gelukkig nog steeds dezelfde mentaliteit. Blijf vooral zo doorgaan. Wij hopen dat we nog vaak samen het glas kunnen heffen, in Hengelo, in Losser of waar dan ook.

Op AltijdDorst, op de vriendschap en op nog heel veel mooie carnavalsjaren samen!

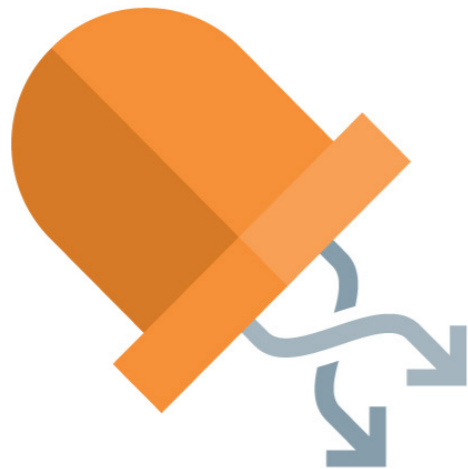
Remco Meijerink
Voorzitter (C.V. De Gaffel Aöskes)

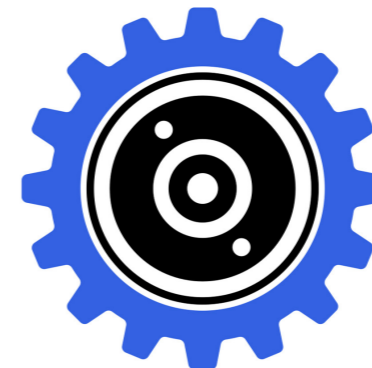
Toilet Service Twente BV

Dalmedenweg 2, 7559 RA Hengelo
Tel. 074 - 2771780
www.toiletservicetwente.nl
Email: info@toiletservicetwente.nl

WERKENBIJLICHT
WERK- & VOERTUIGVERLICHTING

SPENCO

RKT
Techniek & Dienstverlening

Sponsor in the spotlight

Ooo ooo... en dan belt de voorzitter je met de vraag: wil je een interview geven voor de rubriek "sponsor in beeld" als extra promotie over jouw bedrijf? Euhhh... gaan we het niet over carnaval en de wagenbouw hebben Sebastian? Dat is hobby, het andere is werk. Maar alle gekheid op een stokje, beide doe ik met ontzettend veel plezier.

In 2004 ben ik, naast mijn studie, begonnen met de verkoop van tussenmeters en groepenkasten. Vrij snel daarna kwam de webshop voor elektrotechnisch materiaal met een beperkt assortiment, maar wat elk jaar groeiende is. Eerst ging alles vanuit huis, maar na het afronden van mijn studie heb ik een bedrijfspand aan de Aquamarijnstraat in Hengelo gekocht. In 2018 zijn we verhuisd naar de huidige locatie aan de Grindstraat. We proberen een mooi assortiment neer te zetten van hoogwaardige materialen voor een betaalbare prijs, denk hierbij aan: groepenkasten, draad, kabel, schakelmateriaal, installatiemateriaal, lichtbronnen en aanverwante zaken. In Nederland behoren we bij de 300 grootste webshops. Als je een kijkje wilt nemen, kijk dan op sandervunderink.nl.

In mijn vrije tijd ben ik liefhebber van hét carnaval. Ik vind het mooi wat je met het enthousiasme van gelijkgestemde mensen met elkaar kunt bereiken. Denk hierbij aan de bouw van carnavalswagens en het organiseren van grote feesten en alles wat daarbij komt kijken. Al bijna 20 jaar ben ik fanatiek bij carnavalsvereniging de Toet'nbloazers en op dit moment ook lid van het bestuur. Ondanks dat ik een Toetnbloazer ben, heb ik met veel plezier AltijdDorst geholpen met de bouw van de nieuwe hal. Denk hierbij aan de bouw van de kantine en de verdiepingvloer, het organiseren van het Tom & Sander bier en wijn proeffestijn en de verschillende sponsoracties waar ik mijn steentje aan bijgedragen heb.

AltijdDorst is een club die mij aan het hart gaat. Een club waar jullie trots op mogen zijn met elkaar. Ik vind het super gaaf om te zien wat jullie doen voor de club: het bouwen van de wagen, het maken van de pakken, het organiseren van het grote AltijdDorstfeest, het bushoppen, het jubileum, de club van 111 en nog veel meer. Het is ook gaaf om te zien hoe de vereniging groeit nu jullie je eigen honk hebben. Op moment van schrijven wens ik jullie ook een gigantisch mooi jubileumfeest toe.

Met carnavaleske groet
& 3 maal Alaaf
Sander Vunderink

Uw auto, onze passie!

REPARATIE · ONDERHOUD · APK

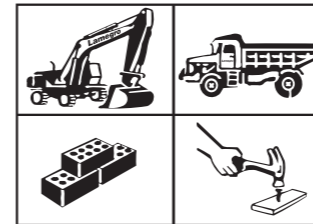
Slachthuisweg 63, Hengelo | autobedrijfheuvel.nl

EVENEMENTEN - PARTY BENODIGDHEDEN - TAP & TENT VERHUUR

Twentetap

van tap tot tent
ook hapjes en barbecues

HENGELO www.twentetap.nl - info@twentetap.nl - 074-8500788 - 06-48076802

Lamegro

Voor al uw bouw- en grondwerk

SCHIPPERA
TECHNISCHE GROOTHANDEL

Onze vrienden van de Club van 111

Door: Gerhard Kolkhuis Tanke

Ergens begin 2025 tijdens een vergadering van de jubileumcommissie kwamen Leon en ik op het idee om in het jubileumjaar weer aandacht te gaan schenken aan de destijds opgerichte "Club van 50". Je kon je daar toen bij aansluiten door voor een bedrag van €50,- een PIN aan te schaffen. Deze Club van 50 was zo geheim dat er nog niet meer gedaan was dan het aanbieden van de PIN van 50... Dat kon dus beter. Al snel kwam het idee om een nieuw clubje op te richten en dan wel voor een bedrag van €111,-.

Het doel van deze club is om voor de leden eens per jaar een mooie dag te organiseren en dat we van het geld wat overblijft doelen (welke door AltijdDorst worden aangedragen) gaan financieren. Dit zal gebeuren na een stemming van alle leden van de club voor de diverse aangedragen doelen.

Het idee was dat de mensen die zich al eerder hadden aangesloten bij de club van 50, bij het laten zien van deze PIN van 50, eenmalig een korting kregen van €50,- en dus met een bijbetaling van €61,- lid konden worden van de Club van 111. Zo hoopten we wat meer leden enthousiast te krijgen.

Voor deze club moest natuurlijk een nieuw ontwerp komen: een PIN met daaronder jaartallen zodat je bij elk jaar dat je meedoet een nieuwe hanger aan de PIN kunt bevestigen. Hiervoor heeft Toet'nbloas-ontwerper Martijn Asbroek weer een geweldige PIN ontworpen, welke dan ook snel besteld is met meerdere jaartallen alvast in het vooruit.

We zeiden tegen elkaar dat als we na de carnaval van 2025 toch eens 33 leden zouden hebben of heel misschien wel 44 leden, dat we dan een mooie start hebben voor deze nieuwe club. Dat is niet bepaald gegaan zoals we dachten, want na het eerste feestje van de wagenpresentatie hadden we al 45 leden, en de daarop volgende feesten met ook leden van onze bevriende carnavalsverenigingen liep dit aantal zeer snel op, met als gevolg dat we aan het eind van de carnaval op 128(!) leden zaten. Dit hadden we van tevoren niet kunnen bedenken.

Na wat uitdagingen met het ontcijferen van al het gekrabbel op de door bier nat geworden invulformulieren is het gelukt om een complete ledenadministratie rond te krijgen en iedereen in de Club van 111 whatsapp groep toe te voegen. Op 28 juni 2025 was het eindelijk zover dat we konden beginnen met het startfeest van de club. Helaas konden sommige mensen niet aanwezig zijn die dag, deze mensen zijn niet vergeten en hebben per post een lekkere attentie (bierpakket van de Smokkelaar) ontvangen.

We hebben ons die dag verzameld bij Het Uurwerk om daar te beginnen met een gezellige borrel en waar we hebben uitgelegd dat we met een bus naar de eerste locatie gebracht zouden worden.

47

In de bus werden bolderkarren en diverse versnaperingen geladen, waarna we onderweg gingen naar Oud Ootmarsum om daar te gaan klootschieten onder leiding van professionele klootschieters. Na dit fanatieke onderdeel werd de bus weer volgeladen om te vertrekken naar de volgende locatie, namelijk De Wethouder in Denekamp waar de huidige eigenaar ook ooit de eigenaar was van Genux, toen onze mooie residentie in Hengelo. Het plan was om in de Wethouder met z'n allen in de prachtige oude raadszaal in middeleeuwse uitstraling te beginnen aan de stemming voor de doelen waar het overgebleven geld aan uitgegeven zal gaan worden. Middels een pitch konden de diverse doelen worden gepresenteerd om zo de meeste stemmen en dus het geld te ontvangen.

De doelen welke zijn aangedragen waren:

- Voor de wagenbouw een nieuwe geluidsinstallatie
- Voor de loopgroep:
 - een kast
 - ophangborden
 - snijmatten
 - een huishoudtrap
- Voor de hal:
 - een bord aan de gevel
 - een ventilator
 - een oploophare aluminium ladder
- Een remix van het ATD-lied
- Voor het Grote Jubileumfeest confetti en special effects.

Nadat de leden van de commissies de wensen hebben gepresenteerd, zouden we gaan stemmen omdat er voor alle doelen €1.111,- te kort was en er dus doelen moesten afvallen.

Na wat geroezemoes in de zaal staken 4 personen de hand op dat we niet hoefden te stemmen omdat zij samen zelfs €1.200,- zouden aanbieden zodat alle doelen gehaald konden worden. Met één woord **GEWELDIG!!!**

Na deze super uitslag gingen we gezamenlijk door Denekamp weer richting de gereedstaande dubbeldekker bus om vanaf daar te vertrekken naar de 3e locatie, namelijk de bouwhal in Borne waar een heerlijke BBQ klaar stond en er rijkelijk bier uit de tapkraan stroomde.

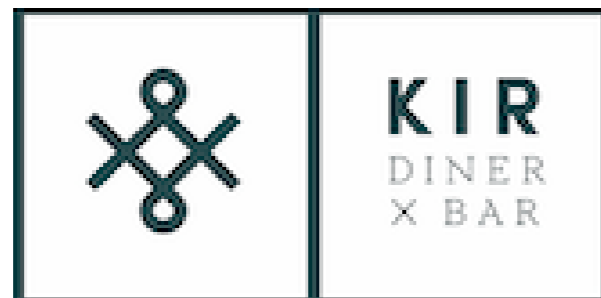
Toen iedereen in de heerlijke zon genoten had van het lekkere eten en drinken werd er koers gezet naar de laatste locatie van de dag, namelijk terug naar Het Uurwerk voor een afterparty welke doorging tot in de late uurtjes!

Wij willen namens de Club van 111 iedereen danken voor deze geweldig mooie dag en hopen jullie allemaal weer mee te mogen nemen tijdens de 2e bijeenkomst van de Club van 111 in 2026!

Meld je dus weer aan bij Leon of Gerhard!

48

PeCafé

Gezellig thuis in de Noork!

Oldenzaalsestraat 215, Hengelo ☎ 074-2914332

Sponsorsen bedankt!!

Koop waar mogelijk bij onze sponsorsen!

Het Jubileumjaar

"Een jubileum mag niet in stilte voorbij gaan, dus daarom pakken wij tijdens dit jubileumjaar grandioos uit! Van een legendarische editie van Het Grote AltijdDorst Feest tot een rijdende bierbrouwerij. Van gouden tarwe tot glinsterende hopblaadjes. Hoor je het al? De ketel pruttelt... ieder moment kan er weer een uitmuntend jubileumbiertje gereed zijn!"

Wat zullen we drinken?

De Jubileumcommissie

Door: Bertil Jansen

Een kijkje achter de schermen bij de Jubileumcommissie.

We gaan terug naar het jaar 2022. Tijdens de vele carnavalsfeestjes van dat seizoen, met muziek, gezelligheid en natuurlijk een drankje, begon het al rond te zingen: "Nog drie jaar, en dan is het zover, ons jubileumjaar!"

De eerste ideeën werden voorzichtig geopperd. Moeten we iets groots organiseren? En wie gaat dat allemaal doen? Natuurlijk hoorde daar een jubileumcommissie bij, maar zoals dat vaker gaat, de plannen klonken fantastisch, de toezeggingen waren enthousiast, maar concreet werd het (nog) niet.

Tot die magische datum 11-12-22, zonder erover na te denken achteraf een briljante dag om geschiedenis te schrijven. Op die dag werd de appgroep 'Jubileumcommissie' opgericht. De eerste leden: Bertil Jansen, Tom Groot, Leon Rohaan, Gerhard Kolkhuis Tanke en Gerlande Staudt. In februari 2023 sloot Sebastian Drenth zich aan, en in maart van dat jaar kwamen Tom Regts, Pim Kosterink en Iris Kosterink erbij.

Een topteam vol enthousiasme en goede ideeën, al bleef het daarna maandenlang angstvallig stil in de appgroep...

Tot 26 augustus 2023, toen eindelijk het eerste bericht verscheen: "Zullen we eens vergaderen?"

Dat bleek makkelijker gezegd dan gedaan. Vakanties, volle agenda's, u kent het wel. En dus, opnieuw stilte.

09 februari 2024, toen Tom Regts het gouden idee kreeg om simpelweg te reageren op bovenstaand bericht met "Wanneer vergadering?" Briljant, want binnen een week stond er een datumprikker in de app en op 27 februari 2024 was het zover: de allereerste vergadering van de Jubileumcommissie was een feit.

Gerhard stelde zijn huis beschikbaar, de koffie stond klaar, de koekjes lagen op tafel, en al snel vloeide, jawel, het leidingwater rijkelijk. Dat leidingwater groeide al snel uit tot een heuse traditie, net als de steeds luxere nootjes en hapjes.

De agenda van die eerste vergadering was even klassiek als ambitieus:

1. Welkom en binnengekomen stukken
2. Wat willen we in het jubileumjaar (gala, feest, pin, extra tijdens optochten)
3. Commissies vormen: feest, sponsoring en merchandising
4. Voorzitter en notulist benoemen
5. Volgende vergadering plannen
6. Rondvraag

En wat er toen gebeurde? Het ging volledig los! Ideeën vlogen over tafel, plannen ontstonden en de energie was niet te stoppen. Het was direct duidelijk, deze commissie was er klaar voor om van het jubileumjaar iets groots te maken.

Vanaf dat moment volgden de vergaderingen elkaar op. Steeds bij een ander commissielid thuis, altijd met een gastvrije ontvangst, lekkere hapjes en natuurlijk liters leidingwater. Leon werd benoemd tot voorzitter en Gerlande tot notulist, wie anders!

De plannen namen snel vaste vorm aan. De data werden vastgelegd:

7 september 2025:

officiële aftrap Jubileumjaar

20 december 2025:

Het Grote AltijdDorst Jubileumfeest bij Club Merlijn

4 januari 2026:

Nieuwjaarsreceptie en Kleinedorst Kinderdag

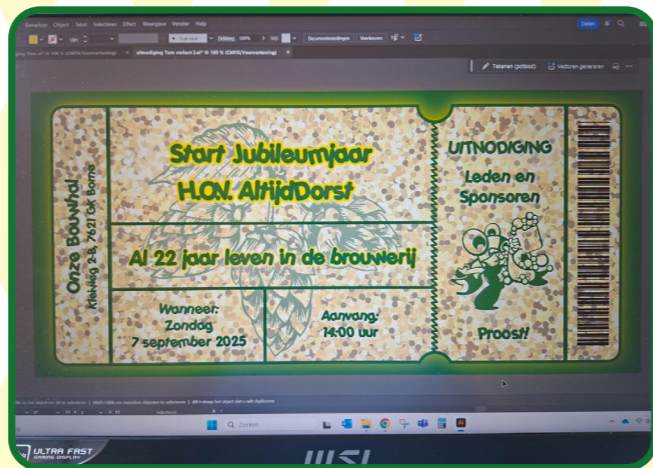
Om het overzicht te bewaren werden direct programmakaartjes ontworpen, gedrukt en uitgedeeld tijdens het carnavalseizoen. Ondertussen werd de Club van 50 nieuw leven ingeblazen en startte in januari 2025 de Club van 111.

Onze creatieve duizendpoot Martijn Asbroek werd gevraagd als huisontwerper. Hij ontwierp niet alleen een schitterend Club van 111- speldje, maar ook een prachtig jubileumlogo, een waar pronkstuk dat dit seizoen als huisstijl zal schitteren. Van onderscheidingen tot pins, alles draagt trots het jubileumlogo van AltijdDorst.

En toen kwam het idee waar iedereen dorst van kreeg, het Jubileumbier. Martijn ontwierp de etiketten, Pim zette zijn bierexpertise in, en samen creëerden we een heerlijk speciaalbier dat AltijdDorst eer aandoet. Intussen werden artiesten en DJ's geboekt voor het grote feest, en richtten Leon, Gerhard en Bertil samen met Martin de Grote AltijdDorst Jubileumloterij op. De eerste hoofdprijs, een prachtige grote horecaparasol, was al binnen en dat was nog maar het begin.

Tijdens de zomer volgde een korte zomerstop, of nou ja, op papier dan. Want in werkelijkheid werd er flink doorgewerkt. Tom Regts schakelde zijn grote liefde Maureen in om uitnodigingen, posters en loten te ontwerpen. Fanatieke commissieleden trokken door Twente om alle uitnodigingen persoonlijk te bezorgen. Tom Groot kwam met een ludieke actie die unaniem werd omarmd. De onderscheidingen, pins en etiketten voor het jubileumbier kwamen binnen.

En natuurlijk werden er avonden besteed aan het inpakken van bierpakketjes. Zelfs aan de Boomplantchallenge deden we mee, want als andere verenigingen uitdagen, dan laat AltijdDorst zich natuurlijk niet kennen. En toen was het zover, 7 september 2025, de officiële start van het jubileumjaar.

Het jubileumlogo werd onthuld, leden ontvingen hun onderscheidingen, de verkoop van pins en het jubileumbier ging van start en wat hadden we een schitterende, zonnige dag. Een knallende aftrap van een jaar vol feest en trots.

Het jubileumbier bleek een groot succes, de verkoop liep storm, en ook de "schitterende" pins vlogen weg. Intussen startte op 19 oktober de Jubileumloterij. Onze verwachtingen waren hoog, maar binnen een week was al 80% van de loten verkocht. Een geweldige opsteker voor de vereniging en een geruststelling voor wie zich ooit afvroeg, hoe betalen ze dit allemaal?

De opbrengsten van de loterij, het bier en de pins vormen samen de stevige basis van ons jubileumjaar. Nu de voorbereidingen voor de receptie, het jubileumfeest en de nieuwjaarsreceptie in volle gang zijn, kunnen we één ding met zekerheid zeggen: De Jubileumcommissie kijkt met trots terug op alles wat er al bereikt is en met vol vertrouwen vooruit naar 20 december 2025, het hoogtepunt van 22 jaar AltijdDorst. Wat een avontuur, wat een samenwerking en wat een energie.

Wij doen het met liefde, plezier en een flinke dosis dorst!
Altijd plezier, altijd samen, AltijdDorst!

Namens de Jubileumcommissie,

Leon Rohaan, Gerlande Staudt, Gerhard Kolkhuis Tanke, Bertil Jansen,
Tom Groot, Tom Regts, Pim Kosterink, Iris Kosterink en Sebastian Drenth

H.O.N. AltijdDorst

al 22 jaar leven in de brouwerij!

Samen verzekerd van een goed feestje!

OVMTwente
verzekeringen & hypotheek

Wierden • Enter • Borne
www.ovmtwente.nl

Met carnaval mag je alles loslaten...

...maar wat écht belangrijk is, wil je goed geregeld hebben.

Testamenten • Hypotheek • Ondernemen

notariskantoor
SCHERFKE

Grotestraat 110, Borne // T (074) 255 25 00
www.notarisscherfke.nl // info@notarisscherfke.nl

CARNAVALSLAND
HET HELE JAAR DOOR FEEST!

MEER DAN 30.000 ARTIKELN OP VOORRAAD!

KOM NAAR ONZE MEGASTORE

NEEM EEN KIJKJE OP ONZE WEBSITE

DÉ FEESTSPECIALIST VAN NEDERLAND

KOM NAAR ONZE MEGASTORE IN BORNE (HOFSTRAAT 3) OF LAAT JE INSPIREREN OP ONZE WEBSITE WWW.CARNAVALSLAND.NL!

ABTB-BIJEN

uw groene vakwinkel!

Een jubileum gaat niet in stilte voorbij!

Door: Tom Groot

Hallo carnavalsvrienden,

Zoals jullie wel weten viert AltijdDorst dit jaar haar 22 jarig jubileum. En daar hoort uiteraard een (of twee...) ludieke actie bij. Er werd gekozen voor een actie bij het gemeentehuis, omdat er nog onzekerheid was of wij ons Grote Feest in de feesttent van Club Merlijn mochten vieren. Het Jubileumfeest was echter al zo opgezet, dat het alleen in een grote feesttent goed tot zijn recht zou komen. Als we het bij Club Merlijn binnen hadden moeten houden, zou dit ten koste zijn gegaan van de show en dat zou erg jammer zijn geweest.

De gemeente wil graag af van het feit dat de tenten voor kerstmiddag steeds eerder worden opgebouwd. Dit besluit kan voor ons net ongunstig uitvallen, waardoor de tent niet op tijd klaar zou kunnen staan. We hebben toen gezocht naar een leuke manier om bij het College van B&W aandacht te vragen voor dit probleem. En zo zijn we uitgekomen op een 'airdrop'.

Echte Luchtpost, vanuit de hal in Borne, voor het college van B&W.

Het idee was om een grote, stevige kist te maken en deze met behulp van een parachute te droppen bij het gemeentehuis. Deze kist zal door de jubileumcommissie rijkelijk gevuld worden zodat de gemeente Hengelo alvast een beetje in de feeststemming kon komen. Ook moest er een nette brief bij aan de burgemeester. Na een kleine inleiding en uitleg van ons probleem zouden we hem vragen om nog een keer naar de verleende vergunning (met daarin de aanvangstijden voor de opbouw van de tent) te kijken.

De weken voor de 11e van de 11e werd er hard gewerkt. De kist werd gemaakt en de parachute werd bevestigd. De vulling bestond uit partypoppers, AltijdDorst-propellerpetjes, confetti, ons 6 delige AltijdDorst jubileum bierpakket, rolfluitjes, bierviltjes en dit alles werd opgevuld met, hoe kan het ook anders, PIEPSCHUIMBOLLETJES! Want daar hebben we er in de hal erg veel van gelukkig.

Dinsdagnacht 11-11-2025, kwart voor 5 gaat bij mij de wekker. Zachtjes naar beneden, snel aankleden en nog even een kop koffie. We gaan beginnen. Op naar Vliegveld Twenthe. Het weer zit gelukkig mee. Het is helder en er staat nagenoeg geen wind. Als de berekeningen allemaal goed zijn, en alles wordt secuur uitgevoerd, dan land onze 'airdrop' over een aantal ogenblikken op het bordes van het gemeentehuis. Enkele leden van het bestuur hebben nog zo hun twijfels en houden hun adem in. Wat als hij niet goed terecht komt en bijvoorbeeld aan de toren blijft hangen of erger nog, helemaal ergens anders terecht komt...

Maar zoals al eerder gezegd... We hebben er een aantal berekeningen op losgelaten. Als we de windrichting en de windkracht goed hebben berekend in combinatie met de snelheid en hoogte van het vliegtuig, dan moet het goedkomen...

$(\text{Hoogte} \times \text{snelheid vliegtuig} - \text{windkracht} \div \pi) = \dots$

Wow, Gelukt!

Met een doffe dreun landt de 'airdrop' precies op het bordes van het gemeentehuis. Grote klasse! Nu wachten... We hopen natuurlijk dat het college het kan waarderen en de kist in ontvangst zal nemen.

Om een uur of 10 werd ik toch wel een beetje zenuwachtig. Wat gebeurt er in en rond het gemeentehuis? Omdat ik 'gewoon' ben gaan werken, heb ik geen idee. Gelukkig zijn er wel leden van AltijdDorst vrij en kunnen ze, voor ze doorfietsen naar het station om naar Oldenzaal te gaan voor de Twentse elfde van de elfde, even langs het gemeentehuis. Maar er was nog niet veel beweging...

Om 12 uur gaat bij mij de telefoon. In de brief staat ook mijn telefoonnummer. Voor het geval dat de kist weg moet. De gemeente was, laat ik het netjes zeggen, niet dol enthousiast. Ook was de politie erbij gehaald voor het geval er rare dingen in het pakketje zouden zitten. De mevrouw gaf aan dat alleen de brief en een petje uit de kist zijn gehaald. Het petje gaat naar de burgemeester om hem bij zich te hebben tijdens het Hooghedengala. De brief gaat naar de ambtenaar die gaat over de vergunningen. Ook krijgen we het verzoek om de kist deze dag nog op te halen.

We hadden gehoopt op een 'wat leukere' reactie, maar helemaal mislukt is het zeker ook niet. We hebben de kist 's middags weer opgehaald en in de hal gezet. Na nog even wachten kregen we een goed bericht. Groen licht! De tentenbouwer mocht zaterdag 20 december om 06:00 uur 's ochtends beginnen met opbouwen. Daarna aan AltijdDorst de taak om de tent versierd te krijgen en alles klaar te maken zodat om 20:00 uur het feest kon losbarsten in ons grote, geelgroene feesttempel. Psssst... Inmiddels weten we dat dat allemaal helemaal goed is gekomen!

We zijn bij AltijdDorsts niet voor één gat te vangen en daarom kwam er na de eerste ludieke actie gewoon nog wat extra gekkigheid. Amber kwam namelijk met het originele idee om de beren op de markt in het zonnetje te zetten en dat in combinatie met ons thema dit jaar zorgde ervoor dat de beren werden voorzien van grote bierblikjes en vertrouwde AltijdDorst sjaal.

Tussen het werk aan de jubileumwagen door werd er tijd vrijgemaakt om 2 blikken te maken van 1,25 meter hoog van hout, piepschuim en papier mache. Daaromheen kwam het etiket van het bier dat we dit jaar gebrouwen hebben. Het was nog een hele uitdaging om dit mooi uitgeprint te krijgen. Het etiketje is namelijk wat groot geworden. 2,15 meter lang en 86 cm hoog. Dat zijn 2 vellen A 0 aan elkaar. Bij de copyshop weten ze wel raad met deze opdracht en de etiketten zijn echt mooi gelukt!

In de tussentijd maakte Gerlande 5 extra grote sjaaltjes met het logo van ons Adje. Ze moesten 2,5 meter lang worden zodat ze om de nek van de beren konden worden gehangen. Dat is een beste lap stof... Uiteraard moest er een spandoek bij gehangen worden. Daar weet Jeffrey Kolbrink natuurlijk wel raad mee.

Na alle voorbereidingen was het wachten op donderdagavond 18 december. Rond half 12 reden we met de auto richting de markt. We hebben een aanhanger vol spullen mee. Ladders, trapjes, laarzen (2 beren staan in de vijver), gereedschap en dat alles moest mee de markt op. Met een paar mensen van de jubileumcommissie was het werk zo gefixt. Uiteraard moet hier op geproost worden met een blikje AltijdDorst jubileumbier en poseerden de beren gezellig mee op alle foto's. Bere-gezellig!

Tijdens Het Grote AltijdDorst Jubileumfeest stonden de bierblikken te pronken bij de ingang. De sjaaltjes laten we hangen tot na het carnavalsweekend. Hoe mooi zou het zijn als het "gewoon" blijft hangen tot die tijd!

Met carnavaleske groet,
Tom Groot

Ps. Heb je de mooie borden met jubileumlogo al gespot in Hengelo?

drukwerk - reclame - ontwerp

Oude Postweg 22, HENGELO
(T) 074 - 2508480 (E) info@jobmedia.nl
www.jobmedia.nl

HARO
UITGEVERIJ | MEDIA

eduprint | bibliotheekreclame
**VERKOOPMEDEWERKSTER
BINNENDIENST**

- Flexibele tijden
- Schoolvakanties vrij
- Meer tijd voor jezelf
- Géén callcenter
- Ervaring geen pré

Een ideale flexibele baan als verkoopmedewerkster voor de zorg- & bibliotheeksector. Je werkt 16 tot 20 per week. Wij brengen je de kneepjes van het vak bij! Dit alles in een fijne en gezellige omgeving.

Kom jij ons leuke team versterken?

• 074-2912228 • info@haromedia.nl

CDs De
Drukwerk
Specialist

PRO MERCHANDISE

**Deze plek is dorstig
naar jouw advertentie.
Word sponsor van
H.O.N. AltijdDorst!**

Het Grote AltijdDorst Jubileumfeest

Door: Iris Kosterink

Het Grote AltijdDorst Jubileumfeest begon al ruim vóór het eerste biertje werd getapt. Na wekenlang uitkijken en al onze social media volspammen met hét hoogtepunt van ons jubileumjaar, was het op zaterdag 20 december ein-de-lijk zo ver!

De dag begon vroeg: rond 06.30 uur startte de opbouw van de tent naast Club Merlijn. In slechts tien uur tijd moest er een complete feesttent uit de grond worden gestampt: van licht en geluid tot bar en inrichting. Dat was dus even gas geven!

Dankzij de inzet van velen stond alles (bijna) precies op tijd klaar én was het tot in de puntjes verzorgd. Onze vrienden uit Losser waren iets te vroeg voor de jubileumreceptie, dus zij werden voor de vorm nog even de tent uitgeveegd om daarna officieel binnen te kunnen trekken. Lekker op z'n AltijdDorsts, maar het feest kon beginnen!

Tijdens de receptie blikten we terug op mooie momenten en natuurlijk werd het glas geheven op 22 jaar H.O.V. AltijdDorst! Een woordje van de voorzitter, oud-voorzitter en vrienden mocht natuurlijk niet ontbreken. Ook werden de Niksnött'n in het zonnetje gezet en ontvingen zij van ons een prachtige vlag. Want ook zij vierten als onze blaaskapel al jarenlang het carnavalsweekend met ons mee.

Na het officiële programma gingen de tentdeuren open en stroomde de tent al snel vol met carnavalsvierders van alle bevriende verenigingen. Binnen korte tijd was iedereen binnen en hing er een geweldige sfeer. Ruim 800 man wist onze groen-gele feesttempel in Hengelo te vinden. Bizar, maar supervet!

De muziek werd verzorgd door DJ's Sander Scheperman en Ron Buurman, die de toon voor een onvergetelijke avond zetten. De confetti en CO²-shooters (die natuurlijk niet mochten ontbreken bij onze jubileumeditie) vlogen door de tent: het dak ging eraf! En alsof dat nog niet genoeg was, zette onze special guest van het platteland, de enige echte Boer Bennie, de boel volledig op zijn kop. Yes Bennie, you're a sexbomb!

Een van de absolute hoogtepunten van de avond was de bierestafette, waarin zoals ieder jaar fanatiek werd gestreden om de felbegeerde wisselbokaal. Dit jaar gaf een recordaantal aan teams zich op om de strijd aan te gaan, waaronder de papa's en mama's van onze KleineDorst én ook oudgedienden van de Witte Wesp. De Draeijepers gingen er uiteindelijk met de winst vandoor, waarvan we inmiddels al hebben vernomen dat de bokaal er dit jaar warmpjes bij staat. We zien hem graag opgepoetst weer terug aan het einde van dit jaar. ;)

Later op de avond zorgde hoofdact Monique Smit (met haar palingsound) ervoor dat de bommetje (bommetje, bommetje) volle tent, die al op zijn kop stond, nóg verder losging. Er werd nog meer confetti geknald, waarvan we er tijdens het opruimen achter kwamen dat er vooral veel achter onze groen-gele plafonddoeken was beland, oeps... Het bier vloede rijkelijk, de speciale bierbar voor de strijkplanken werd goed benut en ook de Viper-voorraad werd op de proef gesteld. De sfeer werd met de uur beter!

Alles was tiptop geregeld en dat was te merken. Veel bevriende verenigingen waren aanwezig om samen met ons dit jubileum te vieren, waarvoor wij ze allemaal enorm willen bedanken. Tot in de late uurtjes werd er gefeest en het bleef nog lang onrustig in Hengelo na dit geslaagde AltijdDorst Jubileumfeest!

Domo Media bedankt voor de foto's!

Maak er een mooi carnaval van!

WEBSITES **WEBSHOPS**

GRAFISCHE VORMGEVING

DRUKWERK

noaber MEDIA

info@noabermedia.nl | www.noabermedia.nl

CN TRADING **RECLAMEWERK**
van ontwerp tot eindproduct

www.cntrading.nl

Turbinestraat 25 - 7556 RB Hengelo - Tel: 074 - 267 33 85

deoranjeartikelenshop.nl

dereklameshop.nl

gekke poppen

Verhuur Sarah & Abraham poppen, Geboorteborden, Skytubes

www.gekkepoppen.nl

Binnenhavenstraat 70b 7553GK Hengelo (o)

CARNIVAL **5 dagen feest!**

Gratis entree 14 t/m 17 februari

Martinusplein

Teenage Party Vrijdag 13 februari

Haal je tickets op carnavalinlosser.nl

LUUK Zaterdagmiddag 14 februari

Ticket 10,-

Sven Versteeg

Maandag 16 februari **AlpenFever**

Dinsdagmiddag 17 februari **De Suskes**

Een écht Carnavalsfeest voor Lossernaren

De nieuwjaarsreceptie & loterij

Door: Tom Regts

Zondag 4 januari was het dan tijd voor het 3e feestje van de jubileumcommissie. Een nieuwjaarsreceptie werd gecombineerd met een heuse kindermiddag voor Kleintje Dorst. Als locatie hadden we hiervoor Het Uurwerk gestrikt. Wel makkelijk, die korte lijntjes met de Stadsprins!

Achter in Het Uurwerk was er een kinderpaleis gemaakt, inclusief springkussen en ballonnenvouwer. Ook was er een tafel met lekkere snoepjes ingericht voor de kinderen. Helaas moesten wij al snel constateren dat er enkele "grote kinderen" hier ook gebruik van hebben gemaakt. We zullen dus, zoals bij een misdaad normaal is, de namen iets korter maken: Raymond H., Tom G. en Robin ten D.

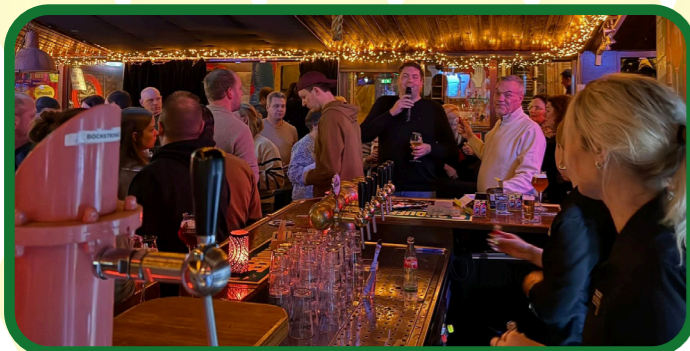

Omdat we natuurlijk dorstig het nieuwe jaar in zijn gegaan, had Pim geregeld dat onze "AltijdDorstlesser" aan de tap zat. Iets waar gretig gebruik van werd gemaakt. Hierdoor kwam de sfeer er al snel goed in. Of kwam dit door de spanning voor de bekendmaking van de prijzen van de jubileumloterij?

De prijzen werden vakkundig door de verlotingscommissie verdeeld. Martin had zijn eigen Leontine gevonden in Bertil. Je kreeg weer flashbacks naar Het Rad van Fortuin! Inmiddels was moeders Staudt al een paar keer met de hapjes rond geweest, want ook aan de innerlijke mens werd gedacht.

En met wie moet je de komende weken vrienden worden, is dan natuurlijk de vraag. Nou, als je zit te azen op een gratis biertje, moet je bij Moos zijn. Hij won namelijk 222 AltijdDorst-munten. Wil je een keer de Skybox in? Dan is het handig om alvast iets vaker Rens te ondersteunen bij de wagenbouw. Hij won namelijk een avondje voor 6 personen all-in in de Skybox, gesponsord door Artific. En als je nog een fles wasmiddel nodig hebt, dan kun je vast contact opnemen met de broer van Martin! Hij was de gelukkige winnaar van 1 minuut gratis winkelen bij PLUS Oelerweg in Hengelo.

Allemaal bedankt voor jullie komst bij deze gezellige nieuwjaarsreceptie en voor jullie enthousiasme voor de jubileumloterij. De loten vlogen de deur uit, ongekend! Als laatste wil ik dan ook de sponsors voor de loterij onmeunig bedanken!

sponsors van de jubileumloterij onmeunig bedankt!

**OMDAT
IE ZO**

**MOOI
IS!**

Het hart van AltijdDorst

Er is één plek waar onze groen-gele harten standaard een tandje harder gaan kloppen: de bouwhal! Tussen verfspatten, lasspetters, herrie, halflege koffiebekers en piepkes bier... dáár gebeurt het allemaal. Want naast alle gezelligheid en feestjes draait het bij ons uiteindelijk maar om één ding: samen ploeteren om met iets waanzinnigs de straat op te komen. En dat het liefst met een hijgende deadline in onze nek...

Een rijdende brouwerij

Door: Rens ter Brake en Jeffrey Boerhof

De grote droom van veel mensen; een rijdende bierbrouwerij! En precies die droom gaan we dit jaar realiseren tot een grandioze praalwagen! We begonnen al in het voorjaar met het maken van een planning, omdat we niet weer een praalwagen in zo'n kleine 6 weken wilden bouwen... Het thema was het jaar ervoor al bedacht, dus de tekeningen lagen op tijd klaar. Kon niet misgaan dit jaar zo in onze eigen bouwhal... Maar zo'n rijdende brouwerij komt er natuurlijk niet

vanzelf, dus wagenbouwers Jeffrey en Rens praten jullie graag bij over hoe het er de afgelopen tijd aan toe ging in de bouwhal.

Planning?

De planning was gemaakt en het plan was dat we na het demonteren van de vorige wagen voor de zomervakantie de staalconstructie voor ons "plafond" (waar we dit jaar de grote hijsdelen op gaan zetten) af zouden hebben, zodat we dit jaar op tijd konden beginnen met de bouw van de wagen. Maar ja... zoals je al wel zou verwachten had Rens (die de staalconstructie zou maken) het zelf druk, dus de deadline vloog voorbij en voordat we het wisten was het al september. Toen de staalconstructie eindelijk stond, dacht hij: f*ck! Hij was namelijk aan één kant 30 centimeter te kort. Dit is uiteindelijk vakkundig opgelost door er een stukje H-balk onder te lassen.

Dader onbekend

Een van de belangrijkste ingrediënten tijdens het bouwen van een wagen is toch wel de bruine fruitschaal. Er is echter dit jaar zo goed opgeruimd dat iemand deze mooie metalen schaal heeft weggegooid. Bij de wagenbouw denken we oplossingsgericht en hebben we het tot aan het grote feest gedaan met stukjes karton. Met het grote feest hebben we van meerdere verenigingen mooie houten borrelplanken cadeau gekregen, waardoor we de komende jaren goed zitten!

Drie(?)maal is scheepsrecht

Een vast ritueel begint bijna onze trekker te worden, want ook dit jaar mag Ruud de trekker weer uit elkaar halen. Waar het vorig jaar de koppelingsplaten waren, kan dit jaar het hele motorblok uit elkaar omdat er olie uit lekte. Zo'n drie weken voor carnaval zat de trekker nog niet in elkaar, omdat er een paar onderdelen verdwenen waren. Zullen deze, net zoals de bruine fruitschaal, ook bij het oud ijzer liggen?

Status onbekend

Tijdens het bouwen van de wagen zijn we de hal ook nog steeds aan het inrichten. Zo heeft Lars vorig jaar een mooie grote wasbak kunnen kopen voor in de hal. Met deze wasbak kunnen we tijdens het schilderen en plakken alles snel schoonmaken en hoeven we niet steeds naar het keetje toe. Nu weten we dat onze huisinstallateur altijd alles onder controle heeft, maar 't was uiteindelijk VakJan die na de kerstvakantie project wasbak maar eens heeft uitgevoerd.

Het piepschuimhok

Bij het inrichten van de hal hebben we een piepschuimhok gemaakt zodat onze piepschuimmeister Tom daar alle piepschuimonderdelen kan maken en de hal niet steeds onder het piepschuim ligt. We hebben het hok niet al te groot gemaakt, omdat het bij AltijdDorst altijd alleen maar gekker en groter gaat. Maar in het tweede jaar van dit piepschuimhok is Tom erachter gekomen dat het hok toch echt te klein is. Tijdens het maken van de monnik die boven op de wagen zou komen, is alleen het gezicht van deze pop al bijna 3 meter geworden (net zo hoog als het dak van het piepschuimhok). We hebben de tekening dan ook aan moeten passen en hebben een mooie andere plek op de wagen voor deze pop gevonden. Van het piepschuimhok wordt trouwens niet alleen door Tom gretig gebruikgemaakt, maar zo weet Brabander Vincent het hok ook enorm te waarderen. Wat een tijden hé bij de luxepoesjes van AD!

Grote dromen

De afgelopen jaren zijn er ook nieuwe mensen bij de wagenbouw gekomen. Eén van deze mensen had een grote droom: weg uit de koude hal bij Harry en een echte carnavalswagen maken (en dat het liefst in een verwarmde hal waar natuurlijk alles goed voor elkaar is). Lonchi, we zijn blij dat ook jouw droom in vervulling is gegaan!

Een knallende zaterdag

In het weekend wordt er tegenwoordig ook beide dagen hard gewerkt in de hal. Soms valt dat na een opkomst, dus of deze dagen echt productief zijn laten we maar in het midden. Maar het knalfeest van de avond ervoor wordt in ieder geval gewoon doorgetrokken, want bij het laden van de heftruck ontplofte er een accucel. Jeffrey en Raymond schreeuwden "het is de heftruck!", maar bleven verder 100 meter dom vooruitkijken...

Kleine (grote) wagen

Vorig jaar liep KleineDorst voor het eerst mee in de optochten en wat een succes was dat! Maar doordat onze loopgroep hierdoor ineens verdubbeld is, was de muziek achterin de loopgroep niet meer te horen. Dus is er een aanvraag gedaan bij de Club van 111 om een nieuwe set te kopen die extra bij in de loopgroep kan. Dit moest natuurlijk op het KleineDorst-wagentje komen. Daarnaast hebben we opberg ruimte voor de spullen van de kinderen en het afval nodig zodat de AD-servicebus dit jaar niet vol kroam ligt. Je gaat het al raden, maar met behulp van Bassie, Bram en Lonchi is het een grote kleine wagen geworden. Zo groot dat we hem zelfs apart in gaan schrijven voor de optocht van Hengelo! ;)

'T is heet in het naaihok

Dat dingen er heet aan toe kunnen gaan in het naaihok, dat weet Joyce alles van... Want door de verbranding iets verkeerd neer te zetten, brandde het snoer een stukje door waardoor er grote paniek was. Natuurlijk is de hele technische installatie goed beveiligd en is er niets gebeurd, want in de hal is alles onder controle!

Zware lading

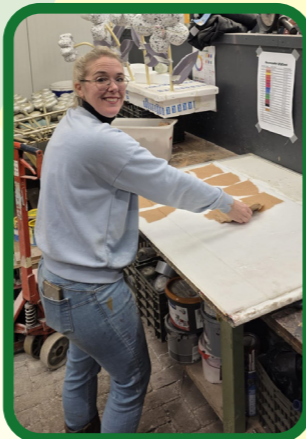
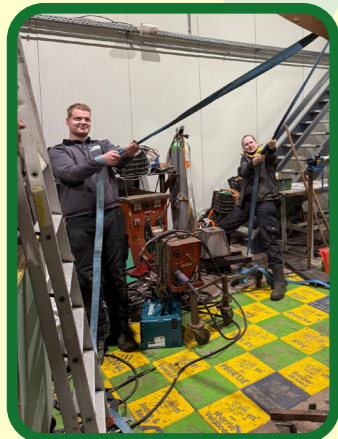
Om met het jubileum extra te kunnen knallen hebben we nieuwe piepschuimblokken gehaald zodat Tom er mooie koppen van kan maken. We konden geschikt aan piepschuimblokken komen, dus die wilden we ophalen. Totdat we het adres kregen: Zeeland... Hop met een paar man inclusief de AD-servicebus die kant op om de "zware lading" op te halen.

VakJan

Vloerplaten in de wagen of houders voor staal: onze VakJan maakt het allemaal! Jan liet ons dit jaar even schrikken toen het met zijn gezondheid niet zo goed ging, dus we zijn dan ook enorm blij dat we hem de laatste tijd weer veel in de hal zien! Daar is die weer van alle markten thuis, zelfs als paspop voor de kleding...

Open huis

En dan denk je dat je alles gehad hebt... besluit Ruud in zijn eentje open huis te houden in de hal. Gelukkig zagen onze burens dat een open huis zonder gastheer niet gepast is. Volgende keer toch maar even de deur goed dicht doen?

Als tarwe en hop; de straat op!

Door: Gerlande Staudt

Vlak voor de zomer werd er fanatiek gebrainstormd over de pakken van de loopgroep. Dat de wagen een super gave rijdende brouwerij werd was al bekend, maar ja wat trek je er dan als loopgroep bij aan?

Even overwogen we het idee van biertonnen. De flauwe grappen kwamen al snel voorbij: Tonnetje rond? Maar qua kleuren zou het niet echt sprekend worden. We fantaseerden verder: monniken, lederhosen en dirndls, leprechauns...

allerlei ideeën passeerden de revue. Toch sprong er één concept echt uit. Het meest origineel, en het bracht ons even terug naar de basis. Want als je je eigen bier brouwt, weet je waar het allemaal begint: tarwe en hop! (Oké en water en gist). Maar hoe gaaf zou dat eruit kunnen zien?!

Dus hup naar de stoffenwinkel! Daar werden de mooiste materialen uitgezocht, mede doordat ons budget dit jaar is verhoogd konden we echt uitpakken. Daar zijn we super blij mee!

Tussendoor zijn we trouwens ook nog even druk geweest met het verfraaien van ons naaihok. De muren werden AltijdDorst geel geschilderd en door de sponsoring van de Club van 111 konden we een kast en knutselorganisatie voor aan de muur kopen. Nu is het echt een top plek om te naaien!

Dus tijd om echt te beginnen. Voor de tarwe pakken waren er verschillende gouden stoffen uitgekozen. Dat glimt je tegemoet! Een tooi van tarwe op je rug gaat deze pakken echt afmaken, dus werd er druk met pvc-buis en piepschuim geknutseld. Hoeveel piepschuimbolletjes waren het ook alweer Johann?

Terwijl Johann de tel kwijt raakte, gingen Gerlande en Ingrid al druk aan de slag met het knippen van alle broeken en shirts. Het beloofd een glinsterend geheel te worden! In de stoffenwinkel werd ook nog druk met stof gewapperd, want het moest wel goed bewegen van Amber.

De hop pakken worden compleet van foam gemaakt. Primeurtje dus, want we hebben nog nooit eerder een heel pak van foam gemaakt. Dit jaar werd er zelfs meer meters foam dan stof besteld! Uit het foam moesten er ontelbaar veel blaadjes worden gesneden en geknipt in verschillende maten. Onder toezien van Jesper zijn hier ontzettend veel mensen uiteindelijk druk mee geweest, gelukkig maar want elk blaadje telt... Door Jeanine en Irene werd er ondertussen geëxperimenteerd met hoe er mooie hoedjes en hand- en voet accessoires bij konden komen, waardoor ook dit pak een tof geheel wordt. Joyce liet (met een nieuwe verfbrander) zien hoe je vervolgens één geheel van de pakken maakt en vooral hoe je de boel niet in de fik moet steken. Dat een levende paspop daar niet goed bij werkt, bleek al snel.

Wat het extra speciaal maakt, is dat we die mooie pakken ook nog eens met nieuwe lampjes gaan verlichten voor de Verlichte Optocht. Lekker bezig Bram!

Iedereen bedankt voor het helpen bij de kledingcommissie! We kunnen niet wachten om met elkaar de straten op te gaan, maar nog eventjes geduld...

7

6

5

4

3

2

1

0

7

6

5

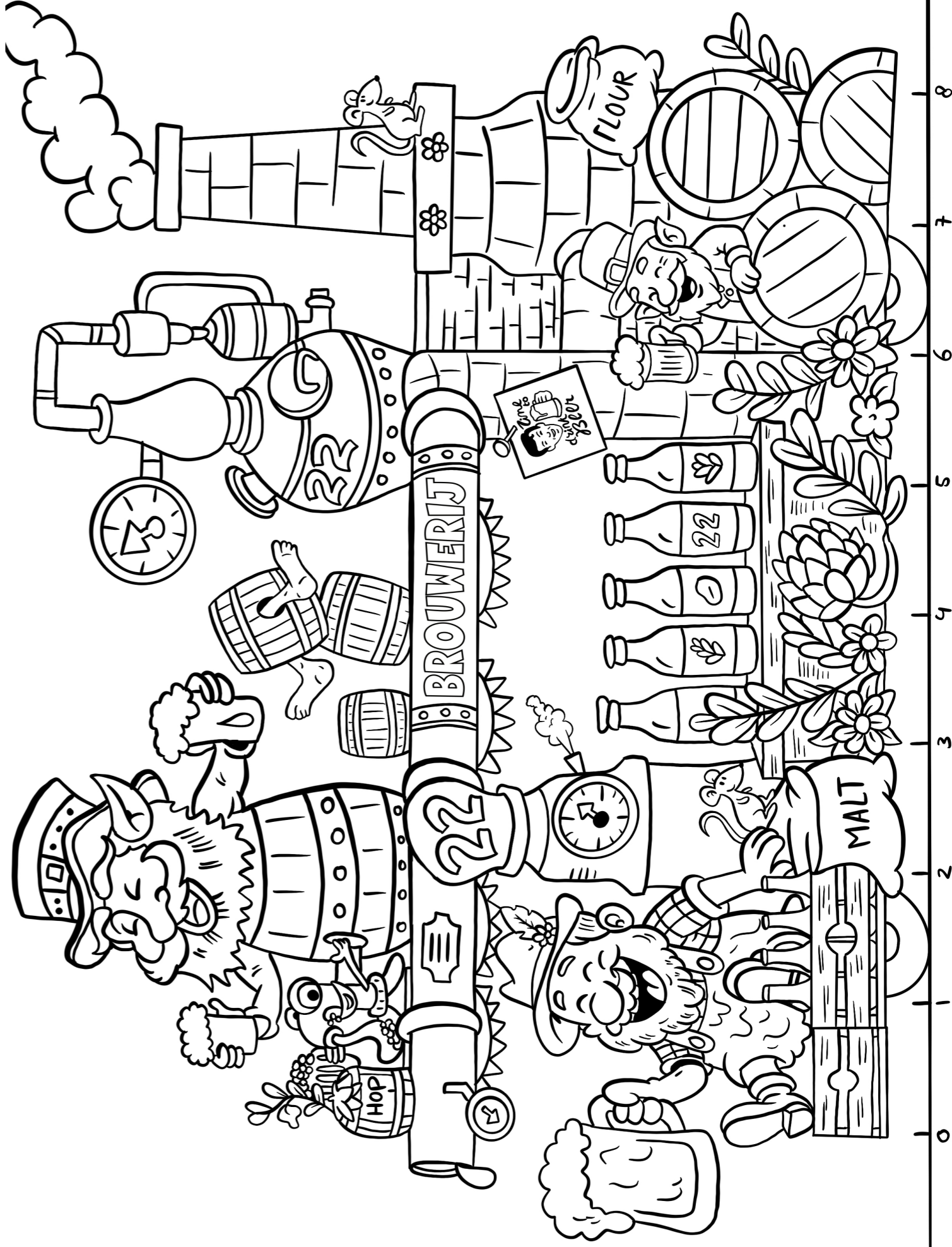
4

3

2

1

0

NIJLAND
bouwbedrijf

